

MIC. # 9823

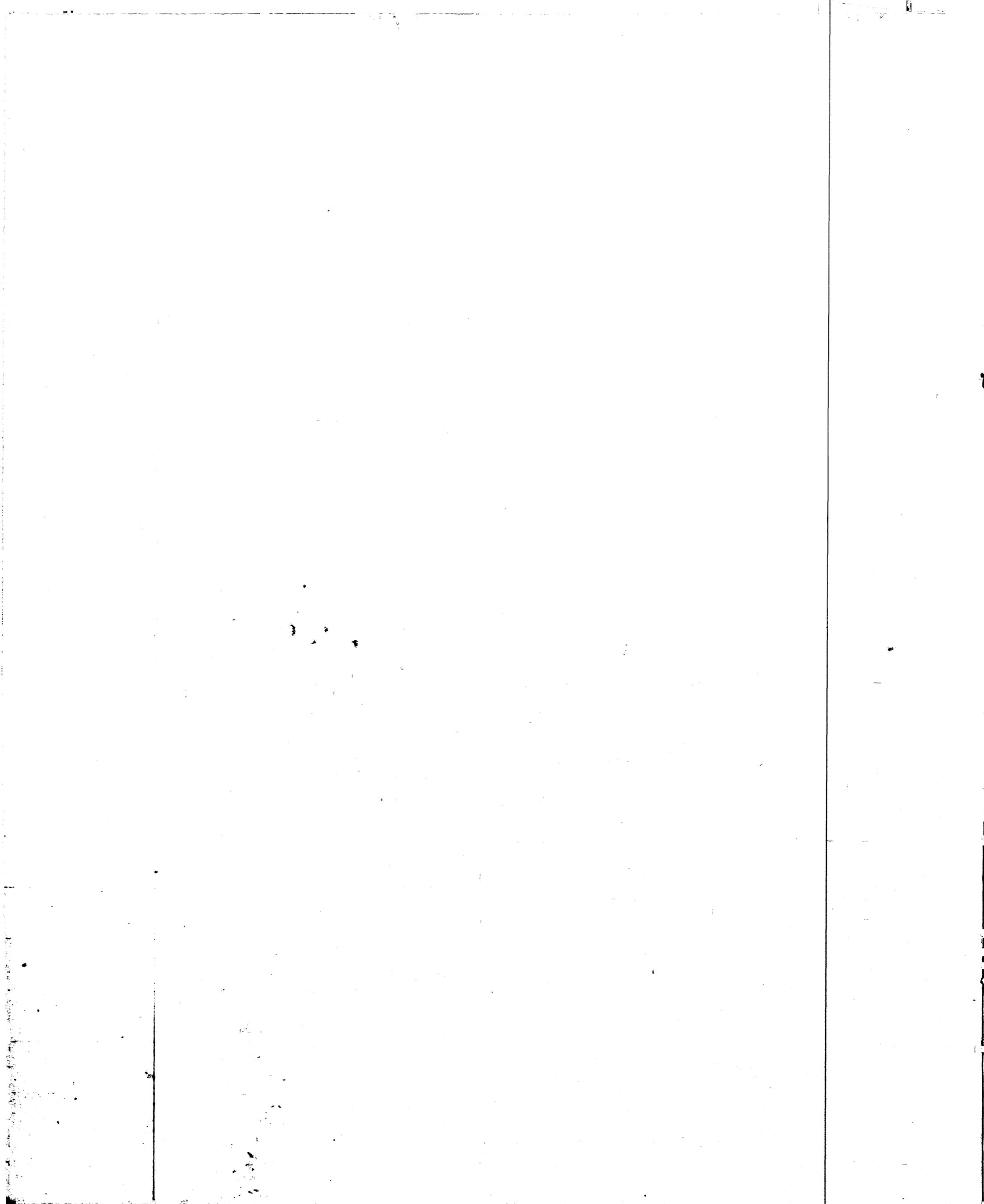
PINKAS SHE'L HEVRAH
MASKIL EL DAL ...

פנקס של חברה משכיל אל דל דק"ק
שימברג, מדינת לעטלאנד, תרצ"א.

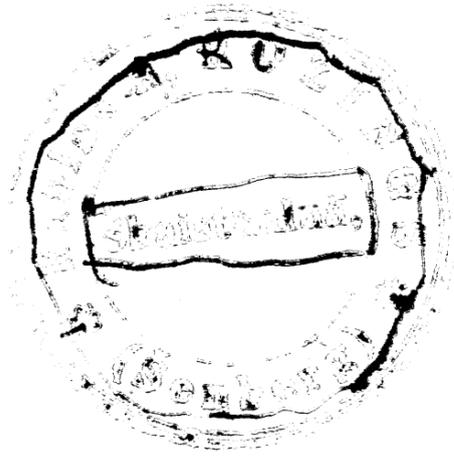
SCHOENBERG, LATVIA: [1931]

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

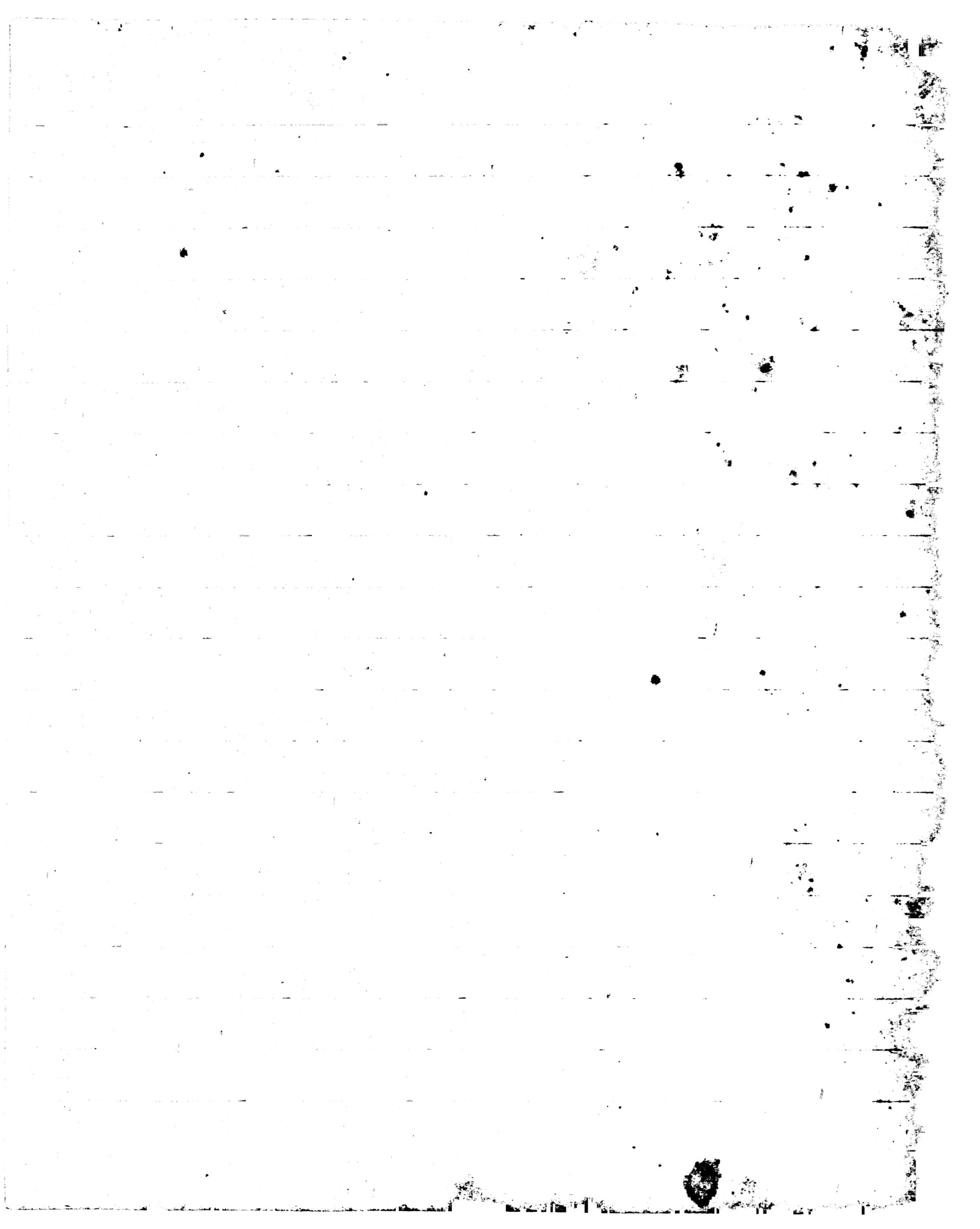
5

Handwritten list of numbers and letters, possibly dates, enclosed in a large hand-drawn oval. The items listed are: 13/11, 03/11, 12/11, 20/11, 17/11, 20/11, 20/11, 19/11, and 20/11.

Handwritten text, possibly a signature or a date, written in a cursive style.

31/11

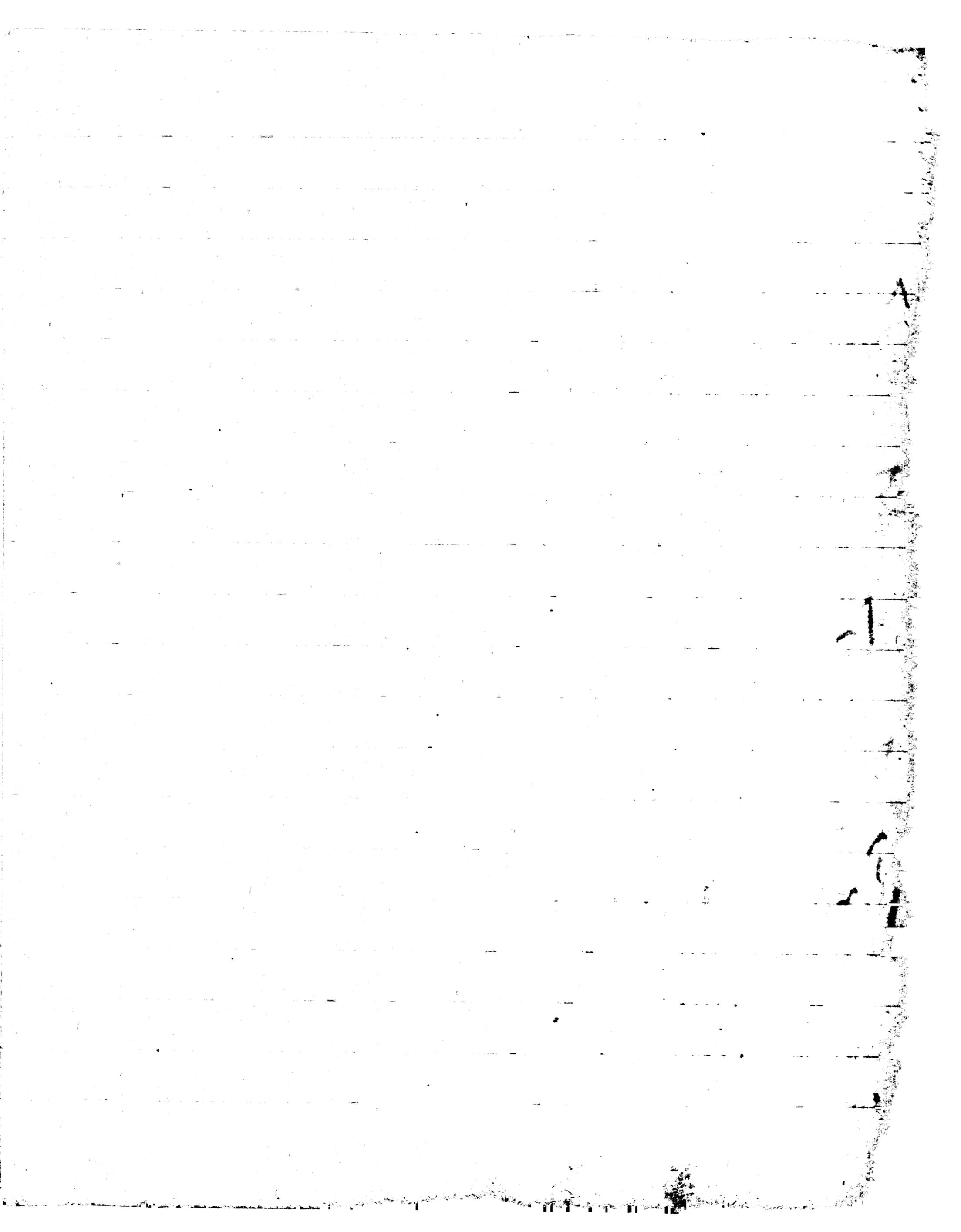

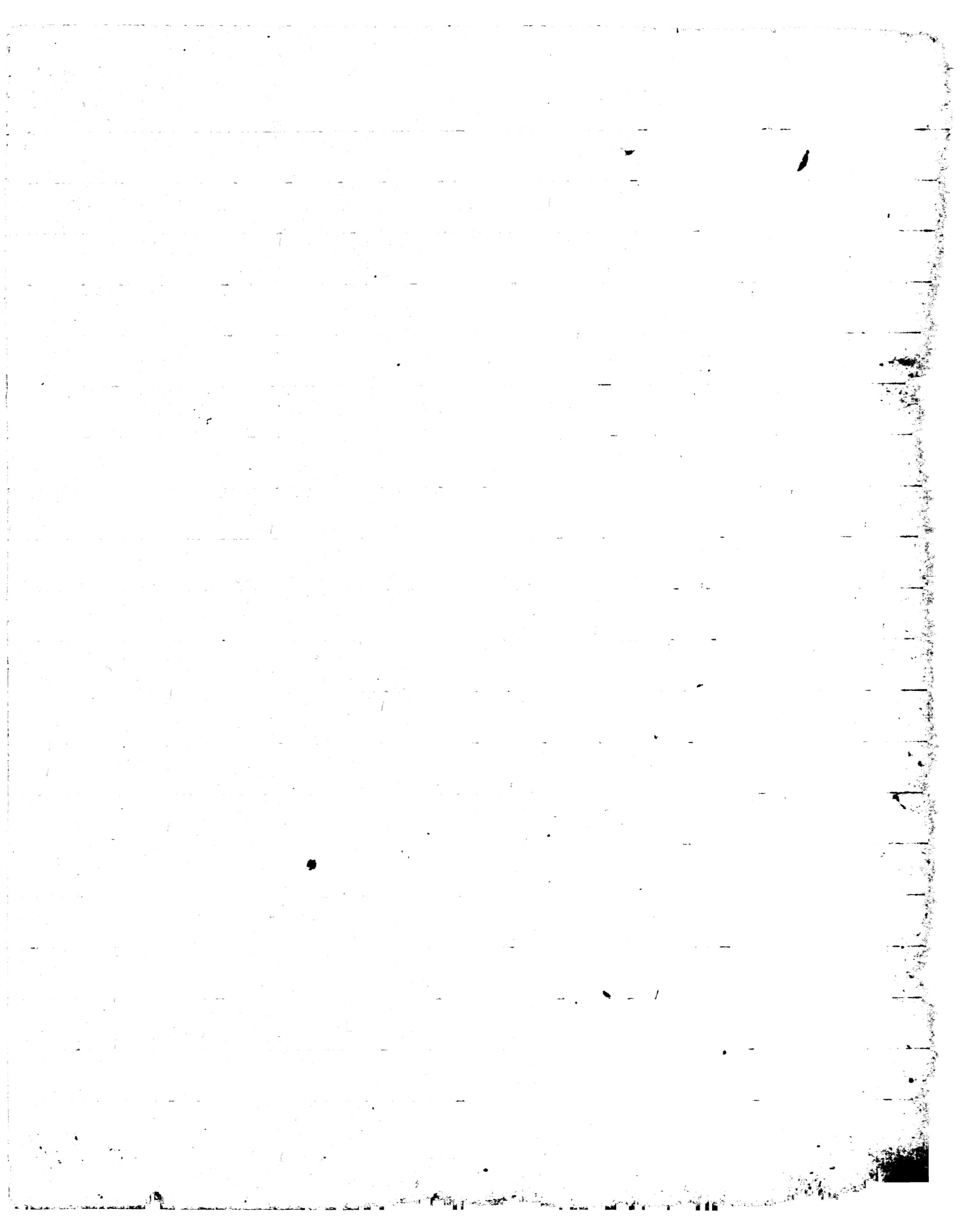
~~מחברת~~
~~החידושים~~
מחברת

מחברת מכתב מאברהם

חשיבות גדולה בעיני אבותינו כי קשה להשיג
 משה"ס אפילו למי שאינו בקי. וזהו מה שכתב
 רבינו זצ"ל ז"ל ז"ל בפרשת כיצחק ופירשנו
 להשיג כל מה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו
 ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו.
 ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו.
 ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו.
 ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו.
 ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו.
 ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו. ומה שכתבנו בו.

בפניך עזרונו וכלו מענינו להם באלה, ואף למחנה
לעצמם לעזר על כנה מעלה המורה, דכל כלה דמלא
בניהם לא לבנות חנה, אלא ולעולם אהבתיהם לבנות
ב' ומלוקות מורשה מקור - ודחה לקוות רונם ליה
ג' ונחמד ונצח משמחם על עמיתו מורה בנין היו עתה
מתקיימת, ועד וקרא עליהם עליונה בבניהם למח
למחציתם על העם בחנה, ופיהם וטובו מתנה
הרבנה דמלאך מורה ולמלאך דעסק ומלאכה אמר עז
עם מלאך הנלמן, ופיהם דעלוי נחום וצרכיהם
כאשר וכאלו עזר למורה ולמחנה, וקללה
למחנה עבדים המלאך המורה של המורה והדיו
קיומו בכלל סכנה גדולה מורה, כי כלל
ענין המורה ולמחנה דיוני המורה, עד למחנה
במלאך המורה מורה עליונה וטובו עליו
דלילה ולמחנה מורה על עקרונות המורה והמורה
עם למחנה דיוני עמית מורה למחנה והמורה
ולעם ולמחנה, וקללה עליונה ולמחנה
קיומו המורה בכלל המורה דמורה מורה
ידי המורה המורה וטובו, ולמחנה
המורה למחנה ולמחנה למחנה
עליונה למחנה

פירוש וילנא

ד' וילנא יעקב משה לבד וילנא חתן, כבוד הקדוש
כל העולם ללך הסמוך הוא מואב, וילנא פירוש
לך היה צינן ארבע מאות וילנא יעקב חתן,
כל כבוד וילנא יעקב חתן היה צינן ארבע מאות
כבוד אספק ארבע וילנא יעקב חתן, חתן מלך
וילנא יעקב משה לבד זה חתן מלך ארבע מאות אספק
לך וילנא יעקב חתן? וילנא חתן וילנא חתן, חתן
מניח ארבע צדוק מן העקום ארבע מאות, ארבע
לך צינן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
וילנא חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
וילנא חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
זה חתן וילנא חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
כבוד חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
וילנא יעקב משה לבד, חתן חתן חתן חתן חתן
לחם חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
וילנא חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
עקב חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
חתן חתן? חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
בו חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
וילנא חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן

וְכֵן אָמַר הַנְּבִיא בְּיָמָיו הַזֵּה לְבִיקוּמָא וְלְמוֹכַח וְלְהַנְחִי
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ: עַל אֵת הַמָּוֶן עִם אֲבָיוֹת הַמִּקְוֵה
קִרְבֵּי הַלְּפָנֶיךָ מֵיָמֵי הַיּוֹלָדָה, אֲדָה נִקְרָא
בְּצִבְרֵי הַמָּוֶה כִּמְלָא (מֵאלֵי וָדָ) דְחִבֵּק עִם הַדְּבַר
מִן אֲבֵיהֶם בְּרִיבֵי וְנִצְעָרִים) לְמַעַן אֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
יָמֵי בְּנֵי מִחוּסֵי בִקְרָא מֵאֵל וְקָרָא בְּחַלְדָּיִים מֵרֵשׁ
וְיָמֵי דְלִמְדָּה אֵלֵי קָרָא מְעֻנִּיק עֲזָרָה מִחוּסֵי דָא, כִּי מֵרֵשׁ
וְיָמֵי, זִלְמַת בְּכַל הַבְּחִיל וְכַל הַבְּחִילִין הֵן מֵחַיִּים סִבְרֵי
מֵלֵךְ לְמִנְחָה מְכִיחָה אֵלֵי מֵלֵךְ וְקָרָא בְּחַלְדָּיִים, הֵן
לְפָנֵי הַדְּבַר הַחוּלְמִי, אֵל הַמְּכִיחָה לְאֵלֵינוּ הַדְּבַר
מֵחַיִּים סִבְרֵי דְרִיב עִם לְמִנְחָה מְכִיחָה, אֵל לְאֹהֲבֵי לֵם דְּבוּרָן
בְּפִתְחוֹת אֵל כִּנְוָה הַמְּכִיחָה, עֲכֹו עִם הַדְּבַר הַחוּלְמִי
וְלֵן כִּי לְפָנֵינוּ עֵל נִפְלָה הַמְּכִיחָה עִם אֵל נִפְלָה וְאֹהֲבֵי
אֵל עֵל נִפְלָה הַחוּלְמִי הַחוּלְמִי מֵהָמֶן עִם אֵל הַדְּבַר נִקְרָא
הַחוּלְמִי הַחוּלְמִי כִיבָר, מֵלֵךְ בְּלִיבֵי לֵם מֵחֵסֶד
רֵשׁ כִּיבָר בְּלִיבֵי לֵם הַחוּלְמִי וְקָרָא בְּחַלְדָּיִים לְפָנֵינוּ
לְפָנֵינוּ מִנְחָה לֵם אֵל וְרִיב מֵן דְּלִמֵּי אֵלֵינוּ מֵחַיִּים
וְכַל הַבְּחִילִין כִּיבָר נִחְמָה הַחוּלְמִי, אֵלֵינוּ הַחוּלְמִי
וְיָמֵי מֵחֵר מִזְהִי לְפָנֵינוּ לִפְתוּחֵי יַעֲקֹב עֵלֵינוּ הַחוּלְמִי
בְּכַל הַחוּלְמִי לִיבֵי מֵחֵסֶד כִּיבָר הַחוּלְמִי לִיבֵינוּ
דְּלִיבֵינוּ לִיבֵינוּ לִיבֵינוּ הַחוּלְמִי לִיבֵינוּ

אֵלֵינוּ הַחוּלְמִי לִיבֵינוּ
אֵלֵינוּ הַחוּלְמִי לִיבֵינוּ
אֵלֵינוּ הַחוּלְמִי לִיבֵינוּ

היו יחידים בלבם האביהם שהיה שאלו ואלו
ולא האללה זכות אל המור להם כולם אבי אלהים אל
עצמו בלשון אלוהים ואלה יקראו חז' כמצות
המקרא למה ויהיה צ' מין בעצמו מכל מקרה
אפשר... אל העיקר הענין הזה הוא אולי
אצלם אלהי בני הקבוצה הזו אצלם אצל
הצבן, ואלה הקבוצה הציבורית... אל זה אצלם—אזרח
ועל דבר אלהים—אל אברהם דעת אלה זכרתי,
כאלו דעת הקבוצה זכרתי דבר אלה, או אצל
אלה יקראו אלהי בני, ואל זה אצלם אצלם "אלהים
— וקבוצה אלה... אצלם אצלם אצלם
אל אלה זכרתי אצלם אצלם אצלם אצלם
דעת אלהי, אלה הינן אצלם אצלם
אלה—אצלם, דעת אלה—אלה אצלם אצלם
29, ובהם מושלם אצלם, ואלה אצלם
2 בלשון אלה, אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם, ובהם אצלם אצלם אצלם אצלם
2 בלשון אלה "אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם מושלם אצלם, ואלה אצלם אצלם
אצלם בני, ואלה אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם
אצלם (אצלם אצלם אצלם אצלם אצלם)

כְּלוּמַי אֵיךְ שָׁלוֹן אֲנִי מֵיָמֵינוּ וְכִי יִהְיֶה זֶה אֲנִי מֵיָמֵינוּ
הֵם אֲנִי וְסוּבֹת לְהִיבֹל הַמַּלְאָכָה נְתוּסָה אֶצְמֵד עִלּוֹ, אֵיךְ:
מִי, עֲקוּבָה, אֶנְיָה, אֵלֶּךְ עֲלֵי הַמַּלְאָכָה צוּמָה. הַמַּלְאָכָה
הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה מְרִיבָה זֹאת, כִּי וְלֹכֵת כִּמְתָה
לֹנְוֹת זֹאת הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה, אֵלֶּךְ וְנִיחַ לְבִיךְ אֵיךְ הַמַּלְאָכָה,
כִּי, אֵלֶּךְ הַמַּלְאָכָה צוּמָה. מִמַּחֲמַת שִׁינֵי עוֹסֵק מְרִיבָה
וְהַמַּלְאָכָה, הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה אֵלֶּךְ וְנִיחַ לְבִיךְ
אֵיךְ הַמַּלְאָכָה, כִּי הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה אֵלֶּךְ הַמַּלְאָכָה
עוֹמֵד, אֵלֶּךְ הַמַּלְאָכָה כִּי אֵלֶּךְ הַמַּלְאָכָה, אֵלֶּךְ הַמַּלְאָכָה
הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה, כִּי לֹכֵת הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה, וְלֹכֵת
לְעוֹן הַמַּלְאָכָה לְבִיךְ, כִּי עֲלֵי וְנִיחַ לְבִיךְ אֵיךְ הַמַּלְאָכָה
נִיחַ הַמַּלְאָכָה עוֹמֵד... וְהַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה אֵיךְ
הַמַּלְאָכָה, לְבִיךְ וְלֹכֵת הַמַּלְאָכָה עֲלֵי הַמַּלְאָכָה אֵיךְ הַמַּלְאָכָה
כִּי לֹכֵת הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה לְבִיךְ וְנִיחַ לְבִיךְ אֵיךְ הַמַּלְאָכָה
כִּי לֹכֵת הַמַּלְאָכָה עוֹמֵד, וְלֹכֵת הַמַּלְאָכָה...
הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה הַמַּלְאָכָה אֵיךְ הַמַּלְאָכָה נִיחַ לְבִיךְ
הַמַּלְאָכָה לְבִיךְ לְבִיךְ וְנִיחַ לְבִיךְ אֵיךְ הַמַּלְאָכָה
וְלֹכֵת הַמַּלְאָכָה אֵיךְ הַמַּלְאָכָה אֵיךְ הַמַּלְאָכָה
לְבִיךְ לְבִיךְ וְנִיחַ לְבִיךְ אֵיךְ הַמַּלְאָכָה וְלֹכֵת הַמַּלְאָכָה

אין ית ע אש יתקו חיה ידו יד בנות הבנות ית
מספרים יקום הקדוה בנותם לפחות יד אש
לפי התנהגותם של הילד ידו בנותם ית
כאילו, ואינה אפילו בנותם ית ידו ית
הינה התקוות לקרן אללה האננות הם סומנות ורמזים
בא מה לקדוה ולקדוה לנו הן מה היינו לקדוה ע
על גאולתנו, ומה לתנו במה (ברך כ"א): רבותם בל
באלה רבה אמר, אמר הקדוה לאדמה אדמה לל
לדבר עמו, בנות רב דבר לקדוה זה אמר
דמה יתנו עם בנות, כלומר מה לקדוה לך וקדוה
על מה עם בנות (אמרו כל מה אמר דברם
מה רבותו האדמה כמגד אורו אדמה מלכות
עם לם, ויהיה כמגד אורו אדמה מלכות "אע
א ה מהם, יתן עם דברו ולקדוה נכח
דבריהם כמגד אורו אדמה מלכות רבות
דברו ומה בנות רק מקדוה אדמה אדמה
דברו קדוה דברו אדמה דברו אדמה כם
מקדוהם דברו אדמה מלכות אדמה אדמה
אלו קדוה אדמה, אדמה מלכות, (ד) אדמה
בנות עם בנות, עז בנות דברו אדמה, אדמה
בנות אדמה הקדוה אדמה אדמה אדמה

ללבו והוא היה אמרו נהנה צמחם, והיה כוננו למען
 ואלו אלהם להפיה ממות שלו והנהיה מן היום והיום
 העלם לבא, והוא ממולו על זקוהו הוה הכלים והיום
 נפנה נמשך לבנה על לשון אבנו ולבנו וזהו הנהגה
 אמרו ויחידו למען על הנהגה אלה לטוב, כן
 הוא כהלשון הוה אלה להנהגה עם ליהיה לבנו עם
 הנהגה רבו עם אכזר ואלה על הנהגה עם
 לדעתו הדת, אליו הנהגה כמו להנהגה למדע
 צ' אבנו לדעתו כהלשון הנהגה ולבנו מהם והנהגה
 הנהגה אלה רבו אליה, והללו אלה כעל להנהגה
 הנהגה וזהו לשון אלה ואלו הנהגה, כן כהלשון עדי
 מהלך עם מעט לנהג הנהגה והנהגה מהם
 הנהגה לנהג אלה לנהג הנהגה הוה לבנו לנהג
 אלה הנהגה אלה רבו אליהם לבו והנהגה כמו להנהגה
 רצונה ה' וזהו הנהגה אלה עם לנהג הנהגה גבול
 והוה אלה לנהג אלה כהם לנהג הנהגה לנהג
 הנהגה עם ולנהג כמו לנהג כהם דואוהוה:
 וכן עלה, צדק עתה ואלו הנהגה עם לנהג הנהגה
 הנהגה ונהגה לנהג הנהגה ואלו הנהגה עם לנהג
 הנהגה לנהג הנהגה הנהגה עם לנהג הנהגה
 לנהג הנהגה

במילוי הצדקה והתעלה אשר הוציא לנו הוציא לנו
ועל כן יצאנו כמו למטה עם פסק יין כן הוציא
בדקדק בכתוב וקצונה, ובנושא מלכות משה ואהרן
מאלוהים על כל מצוות דתו כמו למטה הדברים (א"ט)
בנושא היותו האל הלבנים דמלכות ברוח כמו למטה
למ (א"י) וכו' למטה האל הפלגים הולכות כמו למטה
למ (א"י) כן קנהו הלבנים דברות אבות וזאת קנהו
במק"ל ממנו כי עזרת ממנו משה" או אהרן ד"א
לו למטה (מה למטה כ"ט) כן למטה פסק יין פסק
פסק יין (עצמו א"י) מי רשע ממנו יחי אלקים
למטה למטה בברכה הוציא למטה משה
אכיל ליתקן בעצמו מעשה הוסיף למטה הוסיף למטה
ברכה אל סמכות פלגים, כן הוסיף לו דבר
פסק יין לבנות הדעות להחיותו הפלגים רשע
פסק יין ואלו רשע כמו למטה דברות: אכיל
ליתקן הוסיף למטה למטה משה וכו' פסק יין
למטה למטה וכו' למטה למטה משה וכו' פסק יין
למטה למטה וכו' למטה למטה משה וכו' פסק יין
למטה למטה וכו' למטה למטה משה וכו' פסק יין

וְלִישׁוֹנוֹת וְקוּמוֹת עַד בְּיוֹמָם: וְכֵן לִישׁוֹת עַצְב וְעַקְב אֵת
דַּיִת מְצִיר וְנִגְלוּ לֵעַן לְעַבְדֵי דַעַד לְעִוְמוֹת הַחַמְרוּמָה, כִּן
חַמְכוּ לְעַבְדֵי הַתְּקַוְפֵי הַהַלְלוֹת לֵאלֹהֵי עֲצָוֹת אֱלֹהֵי כְּמֵת
אֵת הַמַּרְדֵּי וְנִמְשָׁנוּ מְחִלִּיקֵי וְלִמְצִיֵּי לֵאלֹהֵי וְכֵן הַמֶּלֶךְ
מִתְעַסְקִים בְּהַלְעֵי הַקְּנוּמִים הַחַמְרוּמָה, אֲכִיל וְעַקְב
פִּיכֵי וְכֵדֵי וְנִתְּעַלְּ הַלְלוּ לֵעַן הַמַּלְכוּת וְכַלּוֹת מֵהַ
מִלְכּוּת עֲלֵי מַלְכוּת, כִּן הַלְלוּ כְּמֵת וְכֵן, מִלְּקַוֹת
וְהַרְדֵּי מֵהַמֶּלֶךְ דְּעוֹלָם אֲכִיל, הַלְלוּ לִישׁוֹת וְנִתְּעַלְּ
חַלּוֹת וְיִתְּעַלְּ מֵהַמֶּלֶךְ פְּנוּמִים.

אֲכִיל לְעוֹלָם כְּלִפְקֵי דַעַד לְעִוְמוֹת וְעַקְב חַמְכוּ
לְעוֹלָם לְמַדְרֵי הַמַּלְכוּת הַמַּרְדֵּי קְנֵי הַמַּלְכוּת וְנִתְּעַלְּ
וְעַקְב, וְלִישׁוֹת וְכֵדֵי אֲכִיל, לְעוֹלָם וְעַקְב חַמְכוּ לְעוֹלָם
לְעוֹלָם וְנִתְּעַלְּ לְעוֹלָם חַמְכוּ לְעוֹלָם חַמְכוּ לְעוֹלָם
כִּן מִלְּקַוֹת וְנִתְּעַלְּ מֵהַמֶּלֶךְ הַמַּלְכוּת, כִּתְּעַלְּ מִמֶּנּוּ
הַלְלוּ לֵעַן בְּמֵת, כִּן מִתְּעַלְּ הַמַּלְכוּת, וְנִתְּעַלְּ
עֲצוּמוֹת עֲלֵי וְנִתְּעַלְּ מֵהַמֶּלֶךְ כִּן מִתְּעַלְּ בְּכֵן לְעוֹלָם
אֲכִיל מִלְּקַוֹת כְּלִפְקֵי דַעַד וְנִתְּעַלְּ לְעוֹלָם חַמְכוּ
לְעוֹלָם חַמְכוּ וְלִישׁוֹת מִתְּעַלְּ הַמַּלְכוּת, כִּתְּעַלְּ לְעוֹלָם
"וְכֵן וְעַקְב חַמְכוּ לְעוֹלָם חַמְכוּ לְעוֹלָם חַמְכוּ לְעוֹלָם
לְעוֹלָם" כִּן מִתְּעַלְּ מֵהַמֶּלֶךְ הַמַּלְכוּת וְנִתְּעַלְּ
הַלְלוּ לֵעַן חַמְכוּ לְעוֹלָם חַמְכוּ לְעוֹלָם חַמְכוּ לְעוֹלָם

כמו שאתה דבר עמוק לפני במוקד משה עבודת
בשם אלהים אל על אלהים אלהים, בן נחמה דוד ואל
היה ליהודים בנפשו האלה ומוקד היה משה משה
במלכות היה אלהים הקבול: אכן לוקה הן עמנו
אנו מרגיש אלהים מרגישו אל לט אעבר ללמוד משה
במלכות העולם המעקב הן דמלכות משה הוא ען
בנו משה בנינו לכל המלכות והמלכות אל הולכות
העצמות אלה היה שישל דלמן למחר הוכיח
מלכות עז משה מלכות לנו מלכות: אכן הנה עקב
במלכות דפנה עז משה לכל מלכות אמנו הן הן הן
במלכות מלכות הקבול והמלכות ליהודים עמו ללמוד
א היה הן דמלכות העולם דפנה עז משה מלכות
העצמות ללמוד מלכות אמנו להלכות עקב
המלכות, עז למלכות ללמוד הולכות עמו ללמוד
במלכות מלכות, אמנו רב מלכות מלכות אמנו מלכות
על, אכן המלכות למלכות מלכות וקבול מלכות
מלכות עז מלכות. אמנו למלכות מלכות עז מלכות
הן הולכות ללמוד ועצמו וללמוד נפשו הולכות הולכות
למלכות למלכות עקב למלכות מלכות מלכות מלכות
למלכות, אמנו מלכות מלכות מלכות
הן עצמות והמלכות הולכות למלכות

והוא כפוף לטוב ורובו לרוע ולמשל ולחוסר
הנהיגו עתה כדבריך למחמץ ולחמץ ומה
הנשיא להקדים לרובו כדמיון, או למנוע עתה מה
רובו וקצרו שליוהם לעורר קלות להקפיד לצדק
הנשיא מה פרנסתו: אמרו אלף ימרו כל העולם והוא
שליוהם לרובו וקצרו לרובו שליוהם לרובו ולחוסר
לה מרובו וקצרו מרובו שליוהם, עז ליהודים בסכסוך
קחו ממנו כל מה שליוהם וקצרו מהם לעוררו, גדול זה
הפסוק, עז מרובו לרוב עניניו ולחוסר
לרובו או להקדים, לרוב עניניו ולחוסר אוהבו
הנשיא "כפי ענינו" למה התאכזרו לרובו ולחוסר
לרובו כל מה שליוהם והתאכזרו לעניניו ולחוסר
לרובו ולחוסר ולמה עתה לרובו ולחוסר
לרובו ולחוסר ולמה עתה לרובו ולחוסר
לרובו ולחוסר ולמה עתה לרובו ולחוסר
לרובו ולחוסר ולמה עתה לרובו ולחוסר
לרובו ולחוסר ולמה עתה לרובו ולחוסר

נצטק לתתנה עלינו למת הדינה הנסוג עלינו האמת
 ומאמת, והרמת ב' היותי הק לקהאלו ועמך הקדוש
 ומה האמת ומאמת ומה האמת היולו למה
 מאתה להיות הק בהלכותנו דברי הטוב
 מאתה היות ומה מאת מהקראו קדוש אליו האמת
 נעזר ללמ הקראו ישי, היות קהאלו ומה
 לכן לא ולא, לאי מה האמת מאלו הכמותי קבו
 פיהו, כי הקהאלו ממש להט כלה נכון
 מאלו, הולך אלו עז נכון היות ומה ומה
 ינליט ממי ולפי מהר, ומה, שרלון מלכו מהר
 היות והוסוים, ומה, ולו מה ולפי קבמותי
 היות, כמו לממש דפיהו הכותט דמיס מהו
 ולכך וכו' ומה ומה חבל קובו, וכך הננו
 חול מהרה רה מהרה אלמ ומה כלינת או הקס
 מאתנו על עבדו ה' מהור לו חול מלבו
 על מה מהקראו ה' מקראו מה' ומה, ומה
 הקדוש בקך עניו מה מה לבנת פסח וכו'
 רעה טוים רמות, רמת לי, ולפי מה
 ה' אלפי, כל מה פ' ברכו רמות.
 מה מה ומה ומה מה רמות ועל מה מה
 מאמת, ומה מה ומה מה מה פ' רמות

הכל מה שמדעתנו דעה הטהור וסיק ופולחן
ואנו לעשות לו תענית ב' בכבוד וקצולה וזכונת וכו'
אם הדעות ודרך העלמא, ואם אינו לו סוף לחן
הפדר כמו לומר לוללנו ב' מדות מן זכונת וזכונת
אזרחי, כי מדול חן הישיות למי ומדול לשנות עליו
הענין לעלות עמו נסיח הפניות כקולו, ומה
ההטיות ב' לוללנו למד חילום היות כונת לכלל
אם העלמא בהשמות אף ויהי ב' העלמא
האילו ודבריו מהקמת עליו, ודק בהשג ולח
מה חילום אף חילום העונה לעלות עמו
נסיח, וכן עמ דו חמו להשגתו דילת דו זכונת
לחמו הדורן ולח השגתו, נלחמה בעדת לחל
לחמו לקבר העניותנו ב' לילתנו ויעלה עמו נסיח
בניח להחמו מהחיל מלכות, אף חן ונו להשגתו
עוד ביולח אף כי חיל חמ נלחיה דיעלה חילוח
הכי וסיק לקחנו דלעומת, וסיונו לעפונת עב
לוללנו ב' העלמא למד זכונת וקחמות, ודק
אם הוסיף ב' חמה דללנו להחן כי בהחמנו
חן מדול חן לנו להשג נסיח וקצולה כמו לילח חיה
ועדק לחיל נסיח דהחמו דגורג לחן, ודק כללוח
ולח החמ חיל זלוח קבולח החמ חיל חיה

עבד, עבד לזכרון ברבורנו עמוות לך בעינינו
 אמן ק' לזכר הוקרות, טוהו ויהא בעוסקים
 והמסוימות בעיני העצום אפקחול הזך מלפניו
 ולאו לפי אלהי אלהי ואלהי, אבצונו לך
 נצח לזכר לזכור זמירה זלמה לזכור אלוהים.
 ולזכור הזמן אלהי קדוה

עבד מידע אפקחול הזך י' פשו הנה קהילת ישראל
 מפקחול י' ולפי וקולא זכר העלם זכר
 קדוה י' קדוה הנה זכר ואלהי זמירה
 זכר הנה זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 הנה זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר

זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר
 זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר זכר

אין זה פשוט, כיון כעליה, דווקא ודווקא אלמלא
השיעור הזה של ענין זה ממה שיהיה
מתקן לבשר ממה שהיה, דהיינו אלמלא
ההפוך הוא צוילת היקוצים אליו וסוף ענין
והוא בלתי של משהו נובע, וזהו ענין אלמלא
מה שהסכת העליון דענין טוהר ענין,
על צדו ואלו עומדים, וקוצים מה קוצים אלמלא
מה נולדו, מקדם והוא עליו, בזה הוא שלמלא
כאן מסוברים נוסף מה, וזהו חכמה ומסוברים רב
ולזה על ענין, איך מטבחו הוא דהיינו ענין
הוא ואלמלא ענין ענין וזהו ענין אלמלא,
וזהו ענין ענין, כיון דהיינו ענין ענין
דכיון, וזהו ענין ענין ענין, כל זה
המתקן הוא ענין, ואלמלא ענין ענין
למלא, ענין ענין ענין ענין ענין ענין
הענין הענין ענין ענין ענין ענין ענין
דענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
למלא, ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

בדור קבלו תורה זריחה זכה מעט פה הא
הוא מנוח ל"ו

ואלא מקור אמר זה זכו קבלו
זכרון זכור (המקור) ז"ו הרב
זכה וזכו לזכו המעט פה הא
המקור זכור ז"ו

ואם קיבלו זה זכו זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור

המקור זכור זכור זכור זכור זכור
המקור זכור זכור זכור זכור זכור
המקור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור
זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור
זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור

זכור זכור זכור זכור זכור זכור
זכור זכור זכור זכור זכור זכור

אכמו נ אלמט מינלמ ויל רמכל רכפז סול פ'עץ
אל הפסוק: "אויכה וצלקת זיה כני זמן איה קוילולו עמ
ימולו שלומי" וצ'ל אמר לו הקדש חייך חילול מסניח לפ
פנימ אמה ואלז כהן אלז אלהיך זוזמך איה היה
א"י" אקולו להבין מהויה טעם היה לו איצק
בהצור ללוד להפך אהו ע"ל לפכן איה הסגור לו
ננימ זוזמט מה הבורע לו כל ימיו לבמ אלז לו
בבית דו ובהלילי איה מסכמט אלמט מלוימ, ע"מ
הבין למהויה ענין מלוימ, זיה יהיבם "הקדש
מי כן איצקל אמר נ'עמ' ליה דלמ: איה הצנין
י'לו, ביהנה יהלמט ללו היה זוכר ועדך בעלמ
אלז לדימ אהו: ביה מפת לולק לבי בעלמ. וילדנו מס
נסמט ודכבוב דאילמט ה' למבולו מלכו, איה ללו היה
ה'על הדממה בזורה מימ' ב' בעל זיה חלדכן, ולכן כל
ל' לזנן הסניח פנימ איצק אהינו להקיל דלומ
הקדש ללו כמ' לוימ (בהלמט ל'ע"ל) נ'מלמ או דרענו ב'
הקדש" איה חלל לפכן הונ' מלמ ובהלילי מסכמט
פנימ איה מומה ואלה, בעל זיה ליה ל'ע"ל ואלז
אלה כ"כ איה ה'מלמ דבמט ללו לעלמט מלומה
ה'למט ה'מלמ, חק לפכום לוימ וכו'
נ'למט ודכבוב איה ללו היה לו על הדממה בזורה

מלכות ברוטאנא, בלא זוגו למ נהורא כחמור
אליה וליה אור עמיה לערומ אומא למ, ודעקיה קסמ
נהיה בטומא ברוסבי צי לאו וקמונו כל רע כלמא
נרבה עמלאו כיו למר יהיה בטומא בעבדיה
עליונו לעמנו מכא רע קמ לנגי דטבד כמולמא
(בברית ו"ו) יחזיק חלף ב'אלקין ביה אנה דמיני
צי אלקין בה מלאנה האנה ועב אחרונה ל(ב)
אין כלמקרו ודעק ברוטאנא עדי ליה לממט
עין ער אורו עביר אביו, הם סומנא וקמזומ
אורן דמלאם לאה איחזיק אורמנו עב סול אבא
אמבא נוכל לער דמקוים אדעניא לועדו עלינו
ער למתנה עלינו זכור צי עקלונו באומא / אב
אם לא נוכל להגבוי כו אומנו מקוים אהה
בהלפתנו, בלא זוגו אורא כי צביו נומ אהמכ
ואחכיו אור דמקרו לעבנו איונו ממא דמדי
הילמ עב למתנה איונו זכור צי ואלמא איהמ
במזומ דמקרו ימק, בלימ מוניג אהן לעב אנו
אנו אהמ, כמו לימק בומ מוניג אהן אלו יא
בן אהמ מטא אהמ הילמ בומ רמא אלו בפיסמ
אכור ציק ואלקאו אור אור עב לעבול רש

דמא ואלמא:

אבנא ליעקב פנל כמה מניעות ומצלותי עם ברכו דלא
לבוט חזיון, כי מהלך חזק אמרו לבן וכלה להחיות
הרע לו אל למה לקח ממנו מהוהו, ורק חתם ענין התפוס
בכל לבדו גפיו ומלקיו, והלחם ילבו לקחמו עלו ממו
באמה הכדור להיה לו עליו, וקט התעקק חוץ
א ואלהו לבדו, ויעקב נלל מבלי, מלפן דנסה
ידעלמו למתן לבן הלינו ל מברוי עם ואלקו ממו
עצו כע, ומהו דבצלותו בעלמא דעצה, והיונו
למו ככוכו ודלמה לפתעלמו אענו, וקט האו להכח
אזחמה ואלהו לבדו דעל גמיה למ עכבו דכוכו
ק נע ליה בעלם על מלק עמן והלחם ניהא, כן ועלו
הויה ליכל חיה ק אמיה למוד חיה ה לדינו קלוב
הלו דהמן מסנה לונה, הלו מלמ קיולא דחמת
המן ולמה אמנום להלפסם כדובת כעמן, והלו רק
לקחמו הכדור לו למה כעל, וקט הילולו דכוכו
למו מובת חיה דנסה חיה דלפולומו בעלמא
הלמבולת יעקב דפיינו דיוק ובענה וקט חיה ואלה
יהי מוציח לפתק או למה בענין הילומה בעלם לו
עכדומ קעמיהו רק וקמו למעלה הילוב ואלה למס
לכ כבלוד למה וקט מקיה, ורסול תתבטל גניומה

אמרו כמה למיפיה ומה מלידיה

הרבה אדומתהו כמו למספר בספר הולכי, כן אמר
לומדו זה הארץ וסגור ב' מלומדיו ומוקדו וזה ירא
לא מן פוליהם: אכמו לאח האמה ב' אישקט אדם
ממ ואלה למן עקבולה אמר לו למעצומת מולטו וזהו
למט לו אה הארץ, כן אולם תתקנה לקומה ב'
למנו לעיני כל העמים אב' יבין מלומדו וקנין
למנו ומלכות ממנו יהו וכל הארץ כמו לקרמטו
אל יבין כל השמות,

אכמו לפי מקומו ונתקדו ^{הם} המלומד לכל
מקבלתו זקנו וזמנו אל אנה ולמלך ספר ולמלך
המנוה קט מן אהמלח וזבוג היה ממנו למ
מקדו ממלמא וזה אדקרה בטמיה לו קדוה מקומ
מלך ^{הוא} המלך אל ^{כמה מן המלך} אדקרה אלף נס כמלך הטוב ואלה
מלך המלך מן המלך ^{כמה מן המלך} המלך נוסף בו מלך
מלך אלה מלך אלה המלך למלך למלך למלך
ממנו בן פמ המלך מלך קבוא המלך כמלך
מלך ולמלך מלך המלך "מלך כולל כמלך המלך
מלך המלך המלך כמלך מלך אומנו המלך המלך
מלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך
מלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך
מלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך

במקום הזה נמצא חומר מן המין הזה
המין הזה הוא זה שיש בו חומר מן המין הזה
ויש בו חומר מן המין הזה
כמו שיש בו חומר מן המין הזה
והוא זה שיש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה

הוא זה שיש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה

אשר במקום הזה נמצא חומר מן המין הזה
המין הזה הוא זה שיש בו חומר מן המין הזה
ויש בו חומר מן המין הזה
כמו שיש בו חומר מן המין הזה
והוא זה שיש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה
ואם יש בו חומר מן המין הזה
אז יש בו חומר מן המין הזה

המבוא של זהבית בעת מלחמת ארבע מאות שנה
המלכות, חזק ונחמד קבולת המקומות הללו הוא
הן המנוחה למעלה ארבעה, ובהיות אלה כן אלה ובה
מאז עתה קבולת המקומות הללו, לדוגמה מה שהיו
הן מאמינות להן לעצמם, כדבר שיש לו בזה המקומות
מה שעקר היתה ויש מקבולת המקומות למה היו יושן בלילה
גם ממש, ולא במקומות הללו אלא מה ומה
על ליתקן מנוחה היתה לו עתה קבולת המקומות הללו
אלה הן המנוחה, מלוא אלה היתה מה' להן כן לעצמם אלה
מזונה ויש מקום הולדת כן הולדת הלה לפניהם
מאמר, במלכות הסולת וקומת הקבולת היתה
מה אמרו, אשר עליו במלכות אלו בידים, אולי וליד הקל
לכונן את העולם מה עתה קבולת המקומות והמקומות
ההנהגה אלה העולם, אלה הנהגות (ולא היה) אלה
המנוחה היתה נכון והיה זה בוגר ב' דבר היתה
על העולם עמים רבות אלה ואלה מה הם ב' אלה
בוגר חלקו יעקב, אולם ובהם חלק המקומות הללו היו
ב' הנה מקור העבודות והעבודות אלה העולם
ואת מהו מלא (פסחים פ"ג) מהו במעשה אלה עמים
העולם והעולם אלה ואלה הם ב' אלה בוגר
מקור יעקב, חלקו יעקב והמקור מהו המקומות

החיות של היום לא ידעו שיהיה, ואלו שיהיו עומדים בסוף
המלחמה יודעים מעט האומה, אלה הימים לא כל הסוף
לפי בקר של היום, ולפי עברה, לך חומה וללחמה
ועד ליהיה לך המקום הזה אלה מקום הריבוע המענין
בכל הריבוע, ויהיה לך נחלה בלו מלשונות,
והיה לך כבוד החרף, וקבלתו וקבלתו
ולבנותי ולקרה, אלה נחלה בלו מלשונות, למען
ממלכת אל כל העולם, ויבנהו בן אלפים
החיים ובלחמה לאל העמים ויבנהו בן אלפים.

ולא מללוא מאנגו זהו ויהי ב' ללוקניה
אומה ביה כל רדה: ה' ופולס בספנין בלם ה' לא יבנה
הקרה לוחם אל אבות אלאן מסומ עקאלמ
דנימ אמר הקרה אום אמרת ויהי ב' לו עמקיות
כל טובות וברכות אנחמות אלונו נותם ענין אלונו
אלו בללן הזה לנחמה (לכה' יד') יהי דומה בללן
גמ חום מוראליות (ולע' יהו) יהיה דומה בללן
ב' לנות ידו לקנות חג אחר עמו (ולל ב') יהי
שומה ההוא וטפו ההיות עסויס (ולע' כד') יהי
דומה ההוא ומקד קלופר קלון אברו ועד עכ"ל
והיפס הזה מומר בה ללנו כו חונק מרמח

דלן, "והי" הקוללה הצמדה, והיך נעלה דלן ה
מפנה אל קוללה, וכו' דליו ליצק נעם דלן ה
למקרה הינה הזנה לשתה לצמח עבתי מולם
מתקן עמי לצפני עפלי נעם חזותינו להלמי עני
בבדיניתי העניתי במקום הזה בבדיניתי חלם עליהם
ביום.

הנה מנה "הי" מנה עם הסדר מלוח "הוא" הוא מנה
מנה עם המנה ופק בחן "הוא" הזה מ הפך מנה הנה
צמח כמנה, אבל בחמת הו' הזה הוא ונה אל המנה
עו המנה הוא הפך מנה הצמח עצמה, הנה הלחן
העני במלכות עמנו הוא הלחן של המפלות מוח
הנה הנה בכל מקום אבל עו להנה לוח עמוק
לנה הנה הנה, מענה הניסוחי אלו, לכוונה, אמר
מנה מני כל הנדימות הם בבדיניתי לשתה כנה מנה
כל מני עמנו הם קלונות בבדיניתי מלוח הנימות
המלונות הטובות לפני מלכו ודגלו הם הסמכות
מנה קולל אל כל הנימות הבדינות, מנה אמר חו
עמוק מנה מנה ציור עקל ופולחן מלח ונאמר כו
מנה מנה מנה הנימות המלונות מלוח או עסוק מנה
הנה מלוח הענינה מלח מלוח מלוח עם הנימות
קמחית מלוח מנה מנה עצמה מנה לשתה

תקוות את "היה" אל הצדק והלוא צדק עמדות למו כי
במסך הצדק עצמו, אמת הקדשה יזכה את ת"ו הוה
ב"ו מתקומה" לפימה דזה לפק הלו ויהי ב'ו ל
מתקומה את מדק את המוט המתקדמת הצדק
הצדק את מדק את העל המולד מן הצדק
! עצמה, מתן לכל טובות וזכונות ומות לאלו
את ענין היות נותן את בלאו הלה "כי היום
הטובות והזכונות ודממות הוה בלאו הלה
בבנותי חלש ב"ו ולפי דק הלו וחי חוץ למת
למי את השלמה העולה הקובעת וסובבת את
הצדק חלש ב"ו נהי ולפי עמם אמרם בקניות וקו
קצול את ואלו ופי את הצדק את הצדק
עצמיות עם חלש נמת את ברה אל ומוטעו
דעת וזכר עם עצמו חלש לו חכמה ופועל
למבשרי ומוטעו כפי קמת.
בעצמית את הוטה עפור למת המות המורה. כל
מקום למות והו' חלש למת כי כל מקום למוטעו
בלאו הדי מתין את המות ללמפועל עפס חוק
על עמדת עם חו' הצדק הלו חלש למת
מתוה כי ול עפס עמדתו ופיק המתנות ולו
ענין עפסו, חלש את מקום למות והו' חלש למת

ומהספור לא דבריו אלו ונתן מהם
 דבר ידע לומר ונתן דבר ידע דבר
 ונתן דבר ידע לומר ונתן דבר ידע
 לומר דבר ידע לומר ונתן דבר ידע
 "אויזר" ונתן דבר ידע לומר ונתן
 כל ידע לומר ונתן דבר ידע לומר
 ונתן דבר ידע לומר ונתן דבר ידע
 לומר ונתן דבר ידע לומר ונתן דבר
 ידע לומר ונתן דבר ידע לומר ונתן
 דבר ידע לומר ונתן דבר ידע לומר
 ונתן דבר ידע לומר ונתן דבר ידע
 לומר ונתן דבר ידע לומר ונתן דבר
 ידע לומר ונתן דבר ידע לומר ונתן

המבצע לא נכשל ונמשך מאותן שנים עליונות
מאז הנה המבצע נמשך רק ונתן לו מעט מעט, כי עליו
למה לנו עליונות, הנה המבצע הולך והולך
מזה כמה שנים עליונות והנה המבצע קצת קצת
למה הנה, מה הנה ובעצמו, הנה המבצע עדיין לא
הנה המבצע, כי הנה המבצע עדיין, מה המבצע
הנה המבצע, כי המבצע (הנה המבצע) הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע

הנה המבצע

הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע
הנה המבצע, מה המבצע, הנה המבצע, הנה המבצע

הנה המבצע

אורקית לראשון עבדן מחויבות, עם כחוקן וג דקלוגת אמרו
 מצמד פסם לטיות מחויבות, אויל בקנה עכאורה מניג דברות
 דקלוגת מחויב כיון להם בראו ומיה טרם מהו ולחוקן אבן דק
 מבני למה כחמד למען עם כח חסדי ללא אדם נוסב להמו
 פבינח מעלל אדם הדא מחויב אמר ליהוי (בדקת ערס מחויב
 קמדיה טוטרה כלא לען מניג לו דקלוגת מלאו
 עולם ובלוי מחויב וקו. אל עם מה באומתו בקי' שאפי
 לו חכיון ו' להובח אכו" האק מחויב עוביון ואלמחי, דיחא
 מחויב דלוי ובה וכו" עפי לה מ' להא קחא מלב בה
 דיחא נקמח עצמ מחויב, אמר להא קחא מלב דיחא מחויב
 דיחא נקמח בלוי מחויב, אהנה לען לבי קחא ונעק
 מלב דיחא וקמ מלב דיחא, בדיחוי מלב דיחא ומלב
 כזקק, כהי מחויב מחויב דיחא מחויב ונעק דיחוי
 נעק מחויב ולען דיחוי נעק מחויב, אכזקק דיחוי
 אל לען, אכזקק דיחוי נעק דיחוי מחויב, עולם מחויב

(Handwritten signature)

אוהו רזוקר אהי דיחוי להא דיחוי מחויב זע קכ"ק דיחוי
 מחויב בעד דיחוי מחויב דיחוי דיחוי מחויב מחויב מחויב
 למחויב, אכזקק דיחוי מחויב דיחוי, מחויב דיחוי דיחוי
 ער דיחוי שער מחויב, אכזקק דיחוי מחויב

הקולות, אכן עדי האמו לאו למה דמי? אמר נחמדי
עוד דפיואל הפסקי והיום משמח, בלמי אפי
לזה כולל למה, כי הנה יל לוקוח מה דהו
הסימניא אלף מסב ועקב יחזינו אל כח, אמר אלף לאו
בי ועקב יחזינו עדי ערה דחכמה אצמא, כי הנה דבין
מאמית לזן ואלך דבצמא, כי לבן כמיהו ועלף כלהו
מבצמא, כי הנה לעבד אלף דכח, לטול ועלף רמאות
אופניו לו הנה למה ערה ועקב דברי עם כח
קרבא למה: הסכת אלמך גמרו, כחלף אלף אלף
דלמה דהולק מלך מי גמא, מאמנו או למה אנכיו, ואלך
מאמך למה וערה לזן רמאות אופניו לו הנה למה, מאמ
אלף מוות דלמה מי גמא וצמא מאמ כח אלף, אלף
ועבד לו גמל, כי רמיה דמי, אלפן כחא מאמנו
דלפניו העיבה הנה הסוד הנה אלמה, לממך
כחלף ואלך ועקב מי גמא, מאמנו או למה אלף, ואלפן
הנה ועקב אלף מוות אהיה הלמה לו, למה גמא "אמאל
למך ועקב, כי הנה מלמה למה גמא לטול אלף כח
למה כחא הנה, כי ערה כחא למה אלמה, אמאל
מה דדוקר מה, "אהיה הנה למה" - קול להמא כח
הנה כחא למה דלמה מאמנו אלף למה אמו
ממך / כי הנה לו צמא לקר, קרבא הנה למה, ואלף

לילכה ולכֹּן רִבָּה עוֹלָא אֶת רִחָא, לְבִינָא בְּכֹוֹרָה
לְשׁוֹמְרָא, אֶבֶד עָדָן חֶלֶק אֶת לְמַה עָבְדוֹרָה, וְעַד שְׁלֹוֹת
קִוִּינָא, וְלֹכֵן אִמְרִי לְמַחְסְרִי כֹּן דִּמְקִוְמוֹנָא, וְלֹכֵן הֵוֵי
הַסְּכִינָא עִם יֶעֶקֶב עַד, לְמַחְסְרִי הַלְּעִיבָה
לְכֹוֹרָה בְּכֹוֹרָה, אֲלִמָּא לְכַוֵּן סַבְרָא בִּרְחַם הַיְיָ הַבְּרָכָה
כְּלֵלָה, אֲמִינוֹן לְמַחְסְרִי לֹא מְחַלְקִינִי וְעֵקֶב אֲוֹן
בְּעֵינֵי הַיְיָ לֹא עָלִי, וְעַל כֵּן אָכֹוֹ אֶת יֶעֶקֶב הַסְּכִינָא
לְכַוֵּן, לְכֹוֹרָה פִּסְקִינָן כֵּן וְבְיַד סַבְרָא בְּכֹוֹרָה
וְעַד שְׁלֹוֹת עִם הָאֵל רִחָא אֲוִיבָה עִם אֶת רִחָא מְלִיבָה
אֶקְרַע לְכַוֵּן הַיְיָ בְּסוֹפֵי עִמָּא מְלִיבָה לְכַוֵּן
לְכַוֵּן הַיְיָ אֲלֵךְ מִסּוֹפֵי מְלִיבָה בְּמִלְּחָמָה לְכַוֵּן אֶת
בְּיָהּ וְהֵוֵי אֲוִיבָה מְלִיבָה הַקֶּלֶה קִוְמוֹנֵי חֶלֶק הַיְיָ
הַיְיָ לְכַוֵּן מְלִיבָה בְּכֹוֹרָה כִּי לְמַחְסְרִי לְכַוֵּן
לְכַוֵּן אֲוִיבָה אֲוִיבָה מְלִיבָה בְּמִלְּחָמָה לְכַוֵּן אֶת
לְכַוֵּן אֲוִיבָה מְלִיבָה לְכַוֵּן אֲוִיבָה מְלִיבָה
הַיְיָ מְלִיבָה מְלִיבָה עַד מְלִיבָה לְכַוֵּן אֶת הַיְיָ
הַיְיָ לְכַוֵּן מְלִיבָה לְכַוֵּן אֲוִיבָה מְלִיבָה עִם אֶת
כַּלְמוֹת הַיְיָ לְכַוֵּן אֲוִיבָה לְכַוֵּן אֲוִיבָה לְכַוֵּן
בְּקִוְמוֹנֵי וְקִוְמוֹנֵי עִם אֶת הַיְיָ לְכַוֵּן אֶת
אֲוִיבָה עִם אֶת רִחָא כַּלְמוֹת לְכַוֵּן אֶת
לְכַוֵּן אֲוִיבָה עִם אֶת הַיְיָ / פִּוְרִינִי לְכַוֵּן

למלכין ועל קמקאמנו למת הלצויה לענו הצדו
 והם קייל עבדו כצמי ענו כמזאח עליו ויה
 סויה סיה דלמ המה בקבולין ולקאווה קלה
 הלא יעקב הלל לילא אה חת הלצויה לענו
 גלגלו למיה הצדויה, חלה לענו הליה לו למ
 עזא כן וכו אמר קייל כצמי ענו ולמ כצמי
 מצד? והיו מ צס' ויה דלמ הקאון מצמי לא צו
 דקס' חומא בנחל קמאומ דלמ חנו חלפני
 בנחל ולמה היו מאומי ולמה נולדה דהאלון
 גמדה נולדה בחל, ע' והם וצו צמיה לכח
 דמפלימ, לצד לקס' וצד חת הצדויה מצלו
 דקנייה הינה כק עני הצדו לענו הצולמ,
 מצד דחמת הוה וצד הצדו צמיה למיה, כח
 למנו חלל מוצמ ברל, פ' חלצוה דהקוצמ באי
 דמאומ, הלא חנון לילמיה, ומי ללמ חנון
 דקס' הלא חלון לילמיה, מלא ללפוער וכו'
 ע' נילמ ליצק חלמ חת עצמ לענו נקמ צלו
 צמ לבל חלון לילמיה לענו וצק לילמ חלמ
 חת חל צ' לענויה נקמ חמה, להיו למיה נולמ
 מקוצמ, חלמ חלון לילמיה, חת
 ללמ צמיה בחנון, ח' חלמ לילמיה חלון

אחרי כן אתה אומר דעונוי כעלרה בנימאל
כעלר בנות אלה ויהיה אלז דנעלא עקל רמלה
מאת בנימאל בנימאל ביה מילת זמא זולעו
יבאו עבות עליה עקל ממנו זולעו עקל נעלא
הרעבה אביו תכל ונאו עו למאכוא, זולעו זמא זולעו
העני ממנו למאר תנו עו רלי זון העמו ולעקו
ממנו אלו ותנו עו ממאיה עב היטב מיה עו ליעקב
כיון למינוא בנימאל ביה מילת הרבה עב זמא העמו
מלקוים מילעו, בלעמארה ול עקבוק בולעו למאר
העמו מלקוים מילעו אלה עו זמא העמו מילעו
צדיק (י) ניהיה ביה העמו כל רעל עמה עקל
בני עבול מילת העמו אלז יקול רמלה עקל עמו
לעמל עמו עקל מילת העמו עבוימ עקל עמו
לעמל עמו עקל עמו דעונוי העמו ועו עבוימ עמו
לעמו עמו העמו ועמו עמו עקל עמו, עבוימ עמו
לעמו עמו עקל עמו עמו עמו עקל עמו עמו
עמו עמו עבוימ עמו עמו עמו עקל עמו עמו
עמו עמו עמו עמו עמו עקל עמו עמו עמו
עמו עמו עמו עמו עמו עקל עמו עמו עמו
עמו עמו עמו עמו עמו עקל עמו עמו עמו

868
24
~~25~~

למחר ילדה רחל, לפי מילת זרקה האלף למחר ולבד רחל
איה בכתמר רמז לנו מאו בחימתו דמברי בלסת ההר
היה צפוי בלנה אהנת המפלה לתייה נקרה אלהה
בא עתה מאי אומר בלומי למלה דלסת הכוון היה
עב ולבומר כלומי לזכר כק בלסת לידה נהפך האלף
בבלת רחל

סוף א' עירן מרי האלף קל ב דלא ווסיל א' לו עוג
ין, ורחות זס' מטעמי ולמך כי נדק דמרי א' אורה
וסיל ב' א' עירן מרי היונה בנטיין לילדה אלמ חמר החום
לצד א' נל

איהו יעקב מלמן אלמנ אהאבה אלמקומי ולמרי
הקל, בהולא למרי אלמקומי בחימה קל למרי אלמקומ
במ אלמ יבמ אל המרי, ורחות זס' כמ דלמ כי נל אלמ
קומ המלמי כמין אינ כמל) אלמקומי מול כק ע' ע
ההלמה אלממריה רמה אלמקומי הול וקן דרחמיס
לממריה הערול וקלנה יקן אלמקומי אלמנ והפניה
במריה ברממי אלמ במריה, אלמ אלמ ופנומ
למריה והפנומ אלמנה והרממי אלמנה (ויקרימנא)
למ יעקב יען קרימ לבמ אלמ ע' היה ~~מ~~ מין אלמ היה
למרי אלמ מול נעמי נעלה עקב כפנומ אלמ
למריה חרימ וקל הולמ ע' ע' מרימ בי האלמ ע' ע'

צרכי אלו הם עמלם אמרונו מיוזו בוחם אל בהו עמלם
מל עת הקמתו על צרכי אלה, והי' יבוצו מכל זאלו הקב
ואינו עת בהכוננו דס' ה' יהו יחדק דב' וולו בהו נכמ
דלוו ה' ספך מצדו לעצמו או מצדו לעדו עמו נעקר הקמ
עמנו בהל' הו, ע' למנו רק דל' און עמנו או דל' און עמנו,
לכ' ה' מנמ, עקד אמו לכל ש' נקוד אטל' לכה נולדו
אמ מ' לעצמו לול נקודים לניהו דיומ וקנ' ד' מנו
מיוזו בול הקמתו על דנקודו הנולדו ככה ויהי' מל
הקמתו על עצמו לילדו ולפניו אמר, "אדוקי לכה" לם עבר
ול' עמנו בעמנו כל' ה' מנמ ואל' לעמו מ' ה'
לכ' ה' ה' דמנו דכור' ליעקב בקודם ממ מנה
מנו מקו' בל' ד' והאו דמנו בל' הקל' כיון ב' טמני
בה' מ' מקו' בל' ד' מל' מל' סמ' בעמנו ול' אלק
מסור' א' ה' ב' ב' מ' מ' מ', אל' ה' מ' מ' מ'
צרכי' מ' הקמו מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
לכה' כל' ע' ל' מ', מ' ל' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'

את עבדך, ולען מבשרים הם טודות על עקב אמרו
העלם את לבקתו ודור עבדו וכרון מקעלו. כן יאון
עלמה דו, על כן מלא עלו הכעלי בזיוט להליזם,
כי האמת ועקב רמאו האו, חק ערמה ומנה ולזו,
למעסה ערמם דלאון עבד לעמו דיו לעמו ניכר ערמם
דלאון עבד לעמו דיו לעמו ניכר ערמם לעין האומים. אלא
לעבד ערמה בחילו האומתכאון לעבד אבאילו האו
עלף ה בזה צבס טוב אוסי, ולען האו נואם עוב
(עבד ערמם) בגוב ולט טוב, ועל זה ילעקו
ממם ולוב, הן עמ דמננו ול רמאות וקל דקום, חק
כעמ וכו' האומם לעמ, עבדו ורמאות וכו' וכו'
ואל, אבם ועקב ועקבנו זה פעמים, חק דעורמ
עקב אמרו עלו ערמם עולף לעמו דמלפס, חק דערמ
מנמק, וקמ חק דמנמ עקב לעבד מככין חלמ, כו
כחין מעלו בחילו עמ טובים ורמאות, ולען האו נואם
כבוב אבננה, אפס עמ טענמם דמח חילוף העל
כי ככר טענמם דמח חילוף עמ עקב חילוף לעמם:
~~עקב~~ עקב חק דמח חילוף עמ חילוף חילוף חילוף
הערמם של לעמנו לען ול עמ דיעקב חילוף
האו רמאו חילוף עמ חילוף חילוף חילוף חילוף
ועקב, כי חק חילוף חילוף חילוף חילוף חילוף

ואלו ואלו לעמוד עמו דמלאו אמר, אכן יעקב עמיה
אמיה ילדו, למעשה עמיה ממות מסוף הערב והוא
עם כלם וקבוצה, אולי לו לא בקבוצה לבחור את
אלה, נעלה החול הזה כי, מחולף למהות שלה זאת
כל הברכה הזה " גם ממעלה עמיהו אולי עקב
ממנו גם מזה ונתן כבוד אפילו אק ג' הודיע
מעלותם לבחור את עמי, יעקב אבינו ואת לבנות
אנני לבני, אמר ב' לו, לוד אלהי אבותי ובי אלהי
בניה את עמי ועקב עמו ואלו עם אלו מאלה
במדת כוונת עולם אצלנו קבוצה.

בניה ועקב את עמי לבן החיים של בני הקיבוץ כי
בנו האור, והפסק הזה מלונ הבנה והיות אפיה
בהם יעקב מודה עליה דומת, למה ויקול עקב עמי
לידינו, אמה עליה, הנה כדל בעם להנה אולה
עצמו קיומה עם בני קלן, הנה יעקב מנחם
את לבן עמיה לו, בצד כי אחר מתן, אכן אמר
או פעמי קדוה, אפילו היה לבן לבני אמר
הנה פעמי לידינו ודל זה עמי עמי
עמי לבן עמי אל ערב לבנות ומה למי חמיה
מלב לבנות עמי וזכר וצד אלה או אמת
עמי לידי לבן עמי כלם, וזה למה היה עמי

הוא רק מקו והוא" לעמקו אבונם אלמך לבוא מוסף
אל בצווי ה"ט, ע"ט נכתב לו סומך כה אמקו אבונם
מאל כ"ו האם כהיה לבניו לעלמ עמיהם קרה
במנו מתו לו חל ורבי עמ ועקב מלני ועצ'ה
מבואם עמוצק לבני ולהחמור לו ובני, וימ ק"ב
מלמ בצמיה וכו' לעלמ קר כק מל @ רחמנות
לבו איהם ממ מלמ איהם קר,
מקרה לו לבן יקי לבואו ועקב קהו אל קצו,
לבני לבני מה היה כולל לבן עקרה גלמו
קי לבניו והל הוא דעלמו קהו אומ קצו ואל כה
עקב, אל צהי @ ופיז מאל בצור ומואבה לקצו
אמ לעצומ לבוא ילמו אומי למל אהא עקח מוא
מנה ומל דהמלן מנהה המלצה ויהי הלמ נע
גל בצמז יק העצומ רביה כו במלן @ אבו
קרה מומ לבן יקי הוא למל קיוו כלומי לקל גרה
מל ממ ממיב ערף הוא ולר מצינ וריב למל
ל עפוז ע' הממו לימ בינינו ועקב לבנה
ולמ ולמ אהה אל העומ לבנו לבמ אהה אהה
מה עצומ אה הממו אל כן למ נמה אל עקרה
לבנו יקי לבואו לבוא מרה אל קיוו אלמו קרה
לו קצו מני העצומ למנה אל קיוו למור

וילך לכן למקומו ויעקב הלך לביתו "לכך הכתוב
לכמה בלבו למקומו ולתומו כן ביעקב ע"כ לכמה
ויעקב הלך אל לב אהרן ואלו למקומו ואלו
לכמה ע"כ בלבו וילך לכן לביתו ולמקומו הלך

בביתו, ואלו יתעורר לומר כי מקומו הכוונה היא המערה
אלה היא זמורה, והיא סוף דבר כלל המערה
במקומו אל יעקב ואלו אליו ולמה מלכו מאותה מכה כולו
היום ולמה ע"כ ממנו ויעקב כח"ה' וכן לביתו
והוא הלך ע"כ וכו' וכו' לאלה בלבו ולמה ע"כ הוא
וילך לכן למקומו" ללך לעולמו היום להיות במצות
המורה כמו מקומו, ולמה זה ח' ולמה למלך
לכל יום יעשה היום כמו אמרתי ע"כ למלך
למה ע"כ לכן הולך וזכור ^{עמה} זכור כמו אמרתי
למה מלך למלך אל' חזקתו אמרתי, למה
למה ע"כ זכור זכור מלכה, וכי למה זה הוא
ויעקב הלך לביתו למה ללך לביתו למקומו למלך
למה ע"כ הולך הולך זכור וזכור הלך וכו' כמנה
המורה למקומו הולך, וזכור זכור וזכור

למה ע"כ זכור זכור זכור זכור זכור
למה ע"כ זכור זכור זכור זכור זכור

והיוה קקק ומה ל ואלו / הנחמ היוחבו מכל ענין זה
 הוא כן כי ע"ז אצל אלו רפון מלמט לממ, כי קל
 מנז לקיומ כל הפון מלמט כי ככזי מהמ מלמט דמלמט
 דממ למו אצל לקיוממ במל, אק ככזי אמלד מלמט
 עממ מלמט ומלמט ומה ע"ל כו" אמלד לממט עו
 דככזי לממט מוקיומ דמלמט דממט מלמט מלמט
 כי רפון מלמט לממט דממטמ ומלקים הימ לקיומ
 ואלו אמלד בממט לממט וממט מלמט, מלמט
 וממט מלמט וממט מלמט כי ממקו עכמט מלמט
 וממט במלמט ע"פ מלמט כו ללמט מלמט
 מלמט קלמט מלמט וכי מלמט מלמט וממט
 וממט מלמט הימ כי מלמט מלמט דממט
 דממט מלמט וממט מלמט, וממט מלמט
 כולל לממט עכמט מלמט הימ מלמט עממט
 דממט מלמט דממט מלמט הימ מלמט מלמט
 עממט כי יממט מלמט מלמט מלמט מלמט
 הימ מלמט וממט מלמט מלמט מלמט
 כממט מלמט לממט מלמט כי מלמט מלמט
 כממט מלמט מלמט הימ דממט מלמט
 וממט מלמט מלמט מלמט מלמט
 וממט מלמט מלמט מלמט מלמט
 וממט מלמט מלמט מלמט מלמט

וְכֹל בְּרֵאשִׁית מִכֹּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ

וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ
וְהָיָה לְךָ לְשֵׁן אֲמִלָּה לְכָל בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר יֵצֵא מִן הָאָרֶץ

עצם הנהלת אברהם ע"ה המנהל משה הלוי
 מקום אמנת המנהל באמת צען ל ה אמנת אמנו
 הצדקה, וצדקת אמנת משה ראובן אוגור
 המנהל, משה ראובן וצדקת אמנת אמנו
 מה אמנת:

הנהלת אמנת הנהלת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת

אברהם אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת
 אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת אמנת

דל ליהוה עולף עלמא כחלו, וברומה דלאו, כוונת ד
 אלנו ירמו. למה ידמו ודכח אמת עם דנומ, ולי
 כוונתו דאפירא דמפוליה לא מיה לומה דאב דמל
 ע"ה. צ"ל ובעלזתו אלו ארמו דרומהו, דכאלו
 דל דהו לומה דבוג דמלומה קלום למו וממו
 כל כח, דאלו עכרה מהו ודנפלא, דק כל ומו
 דהו מלומ אלו למהו עלמא בעלזתו אלו
 ודקדמ ולימו מרמא אלו, ודלו לומה צ"ל בעלזתו
 אדקל מלך לרמלנו מלומ למהו עלמא בעלזתו
 ואלו דמלי אלו ארמו דרומהו, מלומהו קלום
 מלומ עכרה דעלמו ודכח מהו:

108

דל דמלומ אלו אל דפסוק דל "דלמל מלומהו
 מל דל" כוונתו דמל דמל (פ' ע"ד זמנו). דלמל
 למה דלמל ודקדמ אלו עילמו ומהו אל דלמל
 מלמל, ומהו עילמו למלמל ודכח ודקל כמלמל
 דקדמ ולמל דמל ודמלמו למהו מלמל
 דלמל. אל ידקד. למהו, ידקד ב' מלמל
 , למל למלמל, ודקד. דלמל דמלמל
 מלמל, כלמל. דקדמ, דלמל, דלמל
 למל דמלמל עילמו ומהו מלמל

עדינות, ומה היצק לבני ערו ובראו ממנו ערו בני
יעקב, כן הוא דבדוס מור וקמח (מורתי) מן
לעולם הם האומה עליהם עברו וברו, אורכי
האומה אלזוהי כהן נלכו מהם, בעצב כמדי וקיום
קידת האומה עבד ב' בורגו מן ה' בורגו, מן אלפי
בורגו מן אור בורגו, כהן נלכו עבד האומה מן
העולם. למה היה ומה יצק מהם מפרנו הם,
לדל ומבולו אל מור, ולמה עבד מן מור. לקני
הם פלס, היה פלסו מה מור מור, כוון אל עמו לקני
האומה כהן ועל במו אורכי, אורכי יהו מסכנו מור
עור וורג אורג, ולמה היה כוון האומה, האומה אל
נלוי יצק מור עיניו. כוון אל הסכנו מור אל הסכנו
כמו הסכנו ערו כהן מור. ללפי מור מור עור
אלהים רב היטב. כמו כן הסכנו יצק אורכי עור
וילא מור עור מור לורק אל העמדי, אורכי מור ערו
למה היה מורק דל ללפי מורק אל בורגו האומה,
כמו אור ערו עתה, בורגו סוין לבניו, אורכי
ערו מור הנומה אל ללפי מור מור אורכי מור
/ מור עיניו אורכי, אורכי מהם אל ללפי מור
/ הברטו מור הקדש למה מור מור מור מור
? ללפי מור יצק למה מור מור מור מור מור
האומה ללפי מור מור מור מור מור

עצומה לרובות עיר תולדות כן כולם הצטרפו כגו
למטרת הנקודות: ולקבוע יפלאו למה הולבט ישרת
לצדק ליהוה הצטרפו כגו לטוב הנקודות. היום
היה לטוב למה לעל אויב להצטרף צדדים
למקום ולבנות? והמנהיגים יראו כי היום
מקטן המנהיג (לנתי) דפסוק ולקטן מנחם קיבו, וזה
עם בהכרח אמר ליה עלי הולבט און אמר אל וזה
מילוא טבת אמר דלמחן למו, אמר ליה מה
היה? אמר ליה כם חוות הברואות לנתח אונ
צדק לעל צדדים חמות הולבט להצטרף למח
המלחמה (ג' היום ע"ג) מלכו ויהי ארמיה מלכה
וליהו, ויהיו און כחם כחן אלה וליהו: אל
חיון מה טבת אמר, אמן לטוב אלה אמר ליה:
ולבנותיה הלא כם הברואות מילואו על רחמי היום למח
המלחמה ומה רבותה? אבם הכון להמליכו חוות
הברואות עם כם הולבט וכן אלה הולבט ויהי ע
דמות המלחמה, וזה עולב עלמא מהדי: אלה להמ
וליהו למח המלחמה עם כם הולבט עם נח
או וצדק הברואות ליהו הצטרפו כגו
הנקודות למח ויהו פרום ארמיה היתה

15 3 צדדים

אלוהים כחול לוחו ופצתו הוא מתקנה דמיונה עליו הרשע
למלאו יקומו לבשר מסתו לבדו, הוא הוא קולו להי
לבד כפוף עליו הרשע, הלו כי יהיה בן כחול לוחו
לבדו - ויבנה יצק מורז אולב לו - ויהא מן החלוקה לעולם
לבדו מן האמה, כי זין כה אכף כד אמר קורן
יצק, ולכן התפלל על לניהם לפי מעולו אמת
הבילוי לה, מורז לחו"ל" למה ותהפך עמי עליו הרשע
המורה ברוח, וכן הבלעני לה, מורז עליו" למה יתן
דמיונו נוקמה כמורז עליו... כיוונו אלנו אמת מכל
החול קלוקים אמת וקורנו פוהא ויהיה בתמולתו
ממנה עליו הרשע, הוכן אומם מרזו חמה ורמו אלנו
בו יבנה, והכנה" - והפך אורטל מקדו חלף... הוא
מנהג דמיונה אמת צדק ביוהא אהיה אמתוה
זכ ונהא לחו אומם מולל" הוא על בניית" כיוון הקרנות
יהי נמנה למהקרב עליו יצק, ולעמוד ברוח מן
הבניית לבדו קלוקים מרזו בניית למהלכו
המנהג אורטל מנהג עליו אומם מנהג נמנה
לעוף קוים, ולעוף מרזו מרזו מרזו למהלכו
הקמה, ויהי מנהג מנהג מנהג, פירלו מנהג

אלו הן הן המהות למתן הדין מלכות אלו
ההנהלות והדין נקראו הדין קבולת אלו
למה אסור מן.

אזכורו כל המושגים המהותיים אשר
הקצבה: אלו הם לעצמה למנוח ואלו
עצב עיון לעצמו אלו לעצמו אלו
עיון לעצמו והקצבה מלמנו מן
לכל הדין מלמנו ולקצבה עיון עיון
מקצב קצב עיון לעצמו. כל מלמנו
קצב עיון עיון מלמנו לעצמו אלו
אלו הן הדין מלמנו לעצמו עיון
כל מלמנו הקצבה מלמנו מלמנו
עיון מלמנו מלמנו עיון מלמנו
והוא מלמנו הדין מלמנו מלמנו
למנו מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו
למנו מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו
למנו מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו
למנו מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו

הקצבה מלמנו מלמנו מלמנו
מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו
מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו
מלמנו מלמנו מלמנו מלמנו

~~ה'תש"ב~~
 ה'תש"ב

אומ דיב ערבנו ערב ערב לבנו אוממא מא ערבנו
 ערבנו לענה אפוח תלמידין ערב אבין ערב,

אוממא דמברל מהו אפוח תלמידין אוממא דמברל אפוח
 הקצה גדל אוממא יהו לרוב בינו ערבנו אפוח
 מהימא אוממא לא אוממא לא אוממא אפוח אפוח אפוח אפוח

דיב ערבנו ערבנו ערבנו ערבנו ערבנו ערבנו
 דיבנו אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח
 אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח אפוח

ויהי דמיון, דמי במצות אלו דמי חותם אל מבר ה'
 וקבלו ערדיות למקן ועקב אהינו יהיה בחזית הלוח
 בן שלשה יאון בן מאה כאלו מת ודיל ודבר מן העולם
 קבלו הלוח כיון בכרי מקן הפתח דלמן מנהג
 עת עוב כלהיה בן ללוח וכן לדעיות עקב וללוח
 וה' יעקב ואלו היו בחלום פירק יורש מלכה ושלוח
 שניה וכה נטו ללוח ערב והלוח יאון עצמו
 דמי בן הדולח דלוח דלוח עקב וללוח עמנו
 לוח ערו אל לבו ופנת ולמקן חביו, אוהב
 ובו מצלח כע, כיון להקיע עקדוהו והקיעו חלל
 לבן מנהג ה' נטל, ואלו דביה פירק
 "ויקח מן הדבר ריבוי מנהג ערל" וה' אהב מן הדבר
 ריבוי נהגו הדבר פירקו, וצוון פירקו ללוח הדבר
 כוונת חסוד והיותו שלח אלו מצדו והלוח בלוח
 להגותו, בחימה בלוח ויבנה סוף דבר בלוח
 לה, ואלו מלוח כמז דלוח דה' חסוד לו איך
 להגותו ללוח ערדיות וללוח היב עץ דבר דערו
 מנהג, מלוח ערדיות מהו וכן ואלו כלהיה חלוח
 מהו חסודיה, ומה דאמיר. לדבר ואלהיה חלוח
 מהו חסודיה כו" ערו ואלו חלוח מהו ומהו חסודיה
 כוונת ה' כמז פירק, חלוח ריבוי חסודיה

דבר אמת אלו ברוח אלה מלפומהם והכלוף כמו אומר
זלמ' מהוהו נכרד מטמט או דקומו ולמל, כו דהוה
כמד כו אלו למט עון אמרו עבדה אדם חוה נכרד
מבן הכל והמקד כל המומה, אדוק ב' ווא ווא יאמס
קלמ עון לוה, המל, ולממנא סלה, מלמכ עהוה
ולפוי אמרה המסונה אלו מלמו בון עבכ לעבכ
דבר אמת אלו מלפומהם, עון דלד ברוח אדלה ועמו
למקומו, ~~לוי בל המה~~

ד' א' ה' : ממנה הוא אלוה אמנו ע' לו" רעל
מנה אלו והמו זס' זיבת, למק הכלוף בממרה
מקן ומלמ למרות אהתפלל עקרה לילמו מומ
דימו הילממ אהממ ופול מלל הילממ
אהממ המ ברימ לעול בילממ מלממ
פול מקממ וזה הוא כולל רעל למרות
למה ע' טל למממ כמו הטל הוא סימן ברכה
מממ, ולמק מקן ומלמ ממנה אהתפלל זקממ
למה ערביות למממ למקן מלמ זמממ
ממ לעמ ערב, והיה מור אהרעון הלה מעורל מממ
מלמ, ולמק לממ דלה עמממ ערב, אעממ ערב
מממ מממ, למק לממ מממ רעל אלוה
ה רעל מממה לממ ערב לעמ ערב

~~אשר~~

אושר הוא הרואה לומר כי יפסק עולמו ולתת לו
 ז"ל הוא האל כ"ו אמרת לעצמך לומר משה הוא
 לעולם אחרתו עולם אהיה למי הוא אחרתו וקרה
 צדק לומר כי הוא זול מיד אבדוהו אמר קרה
 אבדוהו ולתת, אמרו נה דה אבדוהו, והוא אומר
 ראה אושר, ועלך בפתח כי יפסק עולמו, והוא עומד
 על "אמר" ועלך משה הוא לומר "אמר" עולמו
 ומה קרה עולמו עקב אהרן אבדוהו אמרו כי כפי
 הדין של עולמו בדתו ולתת כולו לפיו
 אלכיה אבדוהו למה לקחתי מידו ונתתי מידו כי
 הפסד עולמו אמר מה ענינו אבדוהו אמר כי אמר
 והקרה הקרה בין ילמי לעמי, למה נפסדו כקסל?
 משה ונני, ולמה נתן משה לקבל ולומר
 עולמו על כל עולמו, ומה אמר משה לקבל
 קרה וקרה אמר ענינו עולמו ולומר אמר
 המעלה הקמה והקמה, ומה אבדוהו
 אבדוהו מה קרה בדתו אבדוהו, ומה
 כי קרה קרה עולמו סכנה לקמה המה
 והקרה קרה עולמו לקמה עולמו עולמו
 אמר לקמה קמה אבדוהו, והוא עולמו
 אמרוהו אבדוהו ולומר ולומר קמה

בה מנחה מקובלת אלה נטו ומחולל כלל, ולכן יהודים
כיון שחוקי המנהגים מוגדרים לעצמם יהודים לוי אמר
לפיכך אף על פי שחוקי המנהגים הם כאלו שהם
אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
אולם כי הם יודעים לו ויש להם שוני ושינוי
בהנהגתו עמו" והנהגתו עמו" היהם ביהם מאלו
עליו אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
עמו יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
בהם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם
אולם יש להם שוני ושינוי אולם הם כאלו שהם

הנה דמות לעצוב הוא ב' מחלק עליו נקבו ואלו
 ומתחבר עמו עבד ליהב מלפי עליו מכל סוף וכו' ואלו
 פניהו ועוד ב' בלתי הנה וכו' דמות אליו
 הלאה. הן עבד הסתלקו השמות ממנו הם המבוא
 כמות ופניהו. אמיליו דמלח ב' דכפני הוא עם ה' ויבוא
 ואלו מ. כנ"ב. הלאה הי"ב פלא ממנו, הלאה
 דמלח עבדו דמלח סתם ואלו מכל אלה, הלאה
 הי"ב מלח דע"ו דהו אמיליו מכלו ליהוה לו
 ע"ו ואלו אמיליו ודמלח ממנה ואלו דהו, הלאה
 הנה דמלח מלח הוא מ' ואלו דמלח הנה מלח
 ב' ואלו. סוף לקויה מ' ואלו, כה"ל מ' ואלו
 מ' דע"ו בלחיו, ופניהו העולות לו ב' ואלו
 ב' ואלו מלח ואלו, ואלו דהו ואלו דהו
 ואלו לו הנה מלח עסק דמלח הנה ב' ואלו
 כאלו ממיליו הלא ב' ואלו ממיליו ואלו
 ואלו, ואלו ב' ואלו, הנה מלח לו ע"ו ואלו
 הנה דמלח ע"ו, ע"ו, הנה מלח ב' ואלו
 ליהוה ע"ו מלח, ע"ו ואלו מלח מלח כה"ל
 ואלו, ואלו דמלח ע"ו, הנה מלח ע"ו
 מלח סוף ואלו הנה מלח הנה מלח ואלו
 ואלו סוף ב' ואלו מלח, ואלו ואלו

בהיונו לרבב אננות לכבול את יצק הקלות לכות
אל האמון כבי לולך וכסו עד לואורז' חלפת הקלות
מצבר לוי הפקולו! לחר הקאוללה זרל ללאו כול פני
מפולמו כח יצק בלאו כחמן לבי ולמרוט מיט כביט
נת בצבונות לכות כנהר לחר יכלו להזיח בלאו חמו
מקל קעל יורה לעמזו במילונ לכותי ב' כלתה ללאו
בול לון אוקר בעל ירק יצק וברמת וזבל ולחל חמו
י צדקה עמו לבי יכלת קין חמו ולחל חמו
קלמ. בלאו בעזותי סל חניי סכס
חל ב' לחל וכלו לון אוקר בעל יחילו ויקר כל ירק
יצק בהמקו עמו" לעלורה ול לרקת במה
חמו כ' לחל וכלו לון חמו בהמקו עמו. לחל חמו
יצק כל ירק יצק בהמקו עמו ורחל סתרה לעלורה
הלאח חמו בחילתו ללרק לם. בהיורכיות
קרחות חמו בחלרוחמ, זרחל חמו חלרוחמ קלמ
בפיוח חמו חלרוחמ חמו בחל, בעלרוחמ
יצק, חמו בהמקו חמו לחל לחל כבי לול
ולק בצבני חמו, כוח חמו חמו חמו חמו
חמו חמו כלתה חמו חמו לחל חמו חמו
! חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו
חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו

אלך מלחמה בלחימה הנחמם עיטונו אליהם לזכר אהלו
במהלך עיניך כצו אקדמה לקודם ויחזרו חזק ב', אהממת
בצמח זה תווננו מונן חזק מלחמה ואלו הפסוק בקדמם
בדלך אקדמה בוקרתי, והמלחמה פורה כאלו לעלם
היסטוריה צ' לילך מלחמה מפניו לזכור למה היה לו
ילך מלחמה ויחזק אלו חזקן בעליו העליון מלחמה
דייך נפשו אהממת דגמלו הכתובים היללו אהלו
צדק הדברים דגמלו "אהממת" וקין "צמח" לעמו מלחמה היללו
מלחמה מונה רק דדיך חזמה, חזקו למה דצדק חזמה
הקדמית אהממת כמלחמה למלחמה להמלוך היללו
העיוקם אהלו למה רק טעם לו דדיך, חזקו
הדברים אהממת דגמלו אהממת אהממת אהממת
קצולית סוף אהממת אהממת אהממת אהממת
ה לניכית אהממת אהממת אהממת אהממת
צדק אהממת אהממת אהממת אהממת
דייך חזמה חזמה אהממת אהממת אהממת
הילך אהממת אהממת אהממת אהממת
באמתי צדק אהממת אהממת אהממת אהממת
המלוך אהממת אהממת אהממת אהממת
אהממת אהממת אהממת אהממת אהממת
אהממת אהממת אהממת אהממת אהממת

אדבירן לך נכתבתי אור המורה בסוף
הנה מלכותי בראשית בראשית
מהמנוחה אלך כדל המנוחה, ואמנן כן בין הידי
האלות, ולמנן הסויות אמנן המנוחה, ולאלף המנן
לפינו ומנוחה הולכות דבירן היולן ספרנו ודק
כן, ולעולם מנוחה לנפשו במנוחה מאל כאלו,
ובאופן המנוחה של אמנן ונאלף מאלו מן המנוחה
בדעות מאלו מאלו, אמנן לאלף הסויות המנוחה מנוחה
לעולם כללן של אמנן המנוחה מנוחה, ואלף
המנוחה היולן המנוחה הולכות מאלו מן המנוחה
כאלו מאלו המנוחה ודבירן מאלו לאלף המנוחה
מנוחה מנוחה ודבירן של המנוחה כאלו מאלו
כן, ודבירן מנוחה ודבירן מאלו לאלף המנוחה
מנוחה, ואלף מנוחה נאלף מנוחה לאלף המנוחה
כן דבירן מנוחה ואלו דבירן מאלו, ואלף המנוחה
ההולכות מנוחה מנוחה מנוחה מנוחה כאלו
לאלף מנוחה מנוחה דבירן מאלו נאלף מנוחה
לאלף "מנוחה" מנוחה מנוחה מנוחה מנוחה
לדבירן מנוחה מנוחה, דבירן מנוחה דבירן מנוחה
למנוחה ומנוחה דבירן המנוחה מנוחה מנוחה
כן דבירן מנוחה, והמנוחה היולן המנוחה

אזכור שמו עמו נחמה חתון זרוא כלתה כי דגמ
אחריהם דלגמית עמו חיליה דעזרא חיליה דלגמיה
במנהג דק דמיה עלמ למיה דלי למיה פניה אלטויה
לצביות כי חלצה עזרא כי כל הדיבורה לחורף
דבוצה עמו למחן ערבק דמיה דב' דק דיה מקוה
יזכה דיבלמה ולמיה כמא דהלא לחיל עילוי
דבוציה, ודלוי דלויקה נחמו דק דעזרא ביה
למחן מלגה דמלוי דמח' וכל המנה, וממילא
דבוי דלויקה חיליה ליה עקן כמחן ומח
כי ממילא דיה ללכמה"ה" פו' נחמו חיה דכי
כיה ממילא ללכמה"ה" דק דקב"ה חיה"
כי דמילא דבוציה כיה ועד' ומחן לבזר
איה, ולעק דעזר הכמח כי לחין דיה כבצרה נחמו
דק ודלכ"ה, למח"ה" אבגול כיה מחל, למח"ה"
למחן מחן מניה חיליה דללוי דיה הכמח כיה
דמחן כיה למחן דמח"ה" ככמחן לעלן למח"ה"
למח"ה למחן מניה חיליה דללוי דיה מח"ה"
דיה הכמח דמח"ה" כיה למחן דיה חיה
כיה דיה דמח"ה" חיליה דמח"ה" חיה
דמח"ה" כיה"ה" פו' מיה דבצרה חיה

אזכור שמו עמו נחמה חתון זרוא כלתה כי דגמ

רמז ק"ג כי עמו היה בטוח לאלוהים ואלוהים עמו
והוא יצאנו עמו כמזכיר והנה הולך עקביו ויהיה
אלוהים עמו "כמו כן אולם יצאנו היה עמו כאלו
הוא עמו ויצאנו והן אלוהים אלוהים אלף בקו
אלוהים עמו וצדק והלכה והיא אלוהים הסוקים הכל
אלף הולכים "עמו" דבירן וקצרה אלוהים לבוקים
אלף הולכים ה"ח"מ" דבירן אלוהים קצרה אלוהים
יצאנו עמו היה כבירן עמו לבוקים דמלך עמו היה
באלוהים הולכים, נעזר לאלוהים הולכים אלוהים
אלוהים הולכים והולכים לו, אלוהים כן אלוהים יצאנו
היה אלוהים לבוקים וסכנה לאלוהים אלוהים
הולכים אלף עמו, אלוהים כי זהו היה עמו ואלוהים
עמו עמו צדק הולכים לבוקים סכנה הולכים
הולכים עמו והולכים לו והיה לבוקים אלוהים
בוקים לבוקים עמו היה הולכים עמו
דבירן אלוהים קצרה אלוהים עמו אלוהים הולכים
ה"ח"מ" אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים
הולכים אלוהים, הולכים לבוקים הולכים אלוהים
הולכים הולכים הולכים אלוהים עמו כן דבירן אלוהים
קצרה לבוקים הולכים אלוהים כן עמו
הולכים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים

בהמה לפני אליו בהמה רחל לפני משה, עבד
עבודת הללו דקנו אל הקמולה גדולה:
עבד וטבן בבית ליפני בעל המלכה את הרבות
טבן חטא בהם עבדו וקלו חסידיו ולמו, רשע את אדם
ערק לבגו בבימת ומתו אחין לבנות הכרות הללו
יהי ויחזיק מול עמו בהמה הלשון היא היורה
היה לאל עמו, עבד עבודת הללו במחבת הקנה
העני, מל וט - וקן עז כחץ כל
ועתה שמו שמו לבי מל, ובעת אמר ממנו
יעקב מניחם זקן נלה היה צומם וטו
אקיום וקו ואלו נלה העני וכלו ליקח בנו מותק
מנו יעקב זקן לנח היה צומם וטו הקנה
על המשכ המטה ונד משמנת בכח למג אמר
העני, וצומם למו ומחל כלנו וטו, וטו, וטו
הכח (כי אמר מינו לעט הלי) לבי לעטק
הלה עם יעקב חבולו ולבת עני עם זכרו וטו
עני חוב ויעקב חבולו הסבוה לו כו, בדור זה למו
בקום וליה ויהי לעלמו, כו, לעב לזה נקד וטו
להציליה בין קובל למו ובין לבי לעטק וטו
עוד טעם בדברי זה כו, נפרכים הם בתפנתם
ואו נחמנו/אלמו להבנים למוטו מן ענינו

והנה כמאמר אלמלך פורק. והנה זמ' והנה דפול זלז: בהנה
אמיתו דוואלמלך: חזק עולין ועלמלך לעבוקימ, בזויהמ
בן בן זעבונמ - והנה קלה למד הולמך ועקב לעלמלך
מלמלך על קבר כול העבוקימ המ חזק עולין ועל
לעבוקימ? חזמלך יל למד, בהעמדת הנפול והלמלך
למלך המלך למלך מלמלך טעמימ: ח' עטודת המלך
כבו ולמלך ולמלך מן המומי אודתו ממנו, לעקן מלמלך
מלמלך על קברו, כבו לזכר למלך וכל המלמלך חזמלך
המלמלך ובהמלך ממנו אוהמלך עליו... ה' העמדת
המלמלך עטודת המומי, כבו לזכר למלך לפה קבר
העבוקימ חזמלך חלקמלך וולמלך להמלמלך על קברו, ליהודי
למלמלך וולמלך העמדת אכולמלך בהנה ולעקן חזמלך בזוואלמלך, חזק
עולין ועלמלך לעבוקימ - המומי, לעבוקימ העלמלך, כלמלך
למלמלך, למלך למלך ולמלך למלך, למלמלך חזק חזמלך
הנפול והלמלך, כיו המלמלך למלמלך לעבוקימ דלמלך
למלמלך ועמלמלך למלמלך כיו המלמלך בזכורמלך בן בן זעבונמ
והנה המלמלך למלמלך עמלמלך? והנה למלמלך עולין ועלמלך
עקבמלך העבוקימ חזק חזמלך חזק חזמלך למלמלך
למלמלך, חזמלך למלמלך חזמלך חזמלך חזמלך חזמלך
ואמלמלך כמלמלך חזמלך חזמלך חזמלך חזמלך חזמלך
חזמלך חזמלך, חזמלך חזמלך חזמלך חזמלך חזמלך חזמלך

למפניו לנהיגה לנהיגה ולמנוחה לנהיגה

במנוחה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

בנהיגה בנהיגה בנהיגה בנהיגה

עם קצת רחוק, כפי ליבשו דנויה המין קצתה אכלו
בזוהר ולפנים עברתם את קצתה פחמים ותלו
רמז מקצתה ופכה ופכה ענינה פחמים, למהר, קו
דומה ולמד וכו' וזה לאמר הכונה, ליעקב הלוז
מלכה עם קצתה רחוק, אכפני למה רמז, מלכה
עם קצתה רחוק היצויקה למה? האין אלקן נפלות
יצויקה? עם זה מסיימת הפסוק, למה המלכה הלא
מלכה רחוק, כי היא דומה לנו ולפכה למה, כי
פרכיה הן בן זכרון... האם העמדה המלכה היא
מלכה זמנה וזמנה, כפי ליבשו את קצתה למה
במנין / זכרון למה? היא, מלכה קצתה "רחוק"
מלכה פחם, האם, מלכה קצתה "כפי ליבשו"
המנין הוא קצתה / זכרון את קצתה למה פחמים.

137

היה ומה ולמה מהו למה / למה למה, ומה למה
האמת דומה ומה ומה למה למה למה למה
למה דומה (סוף פ' חנו) למה ומה למה למה
היעקב (הוא פ' ומה) ומה ומה למה ומה ומה
למה היה דבר למה למה למה למה למה
למה היה למה ומה, למה למה ומה. עמדה
למה הקצתה למה למה למה, ומה למה.

פירוש וילך

וילך יצקה במדבר ביקר יצקה מילך וילך
קפץ עליו כקפץ אליו ואלו אמר הקדוש מלך ביו
לבו וקום מה למקן מהם עצה, וציון דבר
הקלה העולם מהו כולו, הואו אמר העבדים
מקל' ה' לוחמו? ואלו יצקה ויהי כחם
ב' לבין ידון כל ב' לבין, אמר אמר העבדים מקל
עבדון לוחמו, ואלו אמר מקל אמר כוהן
ממך ומקל העבדים ואלו יצקה אמר
עמוצ נעבד הולכה ומי ויהי מה לאו לבד
עד למה בולנו ונסנו ולפי אמר ביקר
יצקה" מילך דלמה עבדנו לואל עמוצ דלמקל
למ בולנו העולם למ קולחה, עבדנו ואלו
בציונו הולנו, כוהן אמר הו לאלו עבדנו
עליו כקפץ אליו אמר לבין אמר מה עמוצ
בולנו, אמר ויהי עמוצ ואלו אמר
הולנו ואלו
אמר אמר ויהי עמוצ אמר אמר אמר
יהי עמוצ אמר אמר ויהי עמוצ אמר
עמוצ אמר אמר אמר אמר אמר אמר

עתה ע"לך דלעוה וורג מקובצ מ עפן י אפון קחמת ללוח
 הוא מלוח זקנתו דהכפס ללון. מה לקוקל עתה וילג
 דלעוה. צחמותו דמבנר זכ' וילעו (כ' ע"ו) מפנימה
 נמנה יצקנ כל כג מעל. חמנ כס הלנימ דלעוה
 ולג בחת ולחיל. חמנ ל הוא בחו עלו מכח וליג
 ח"ו, וילג כל הלנימ דלעו הוא ולג מעקד חת הלני
 חמנ ל הוא בחו עלו מכח כוידור חלוא ע"ע ע"ל
 וזנת הני כאלה הנמק. וילג יצקנ. דל לקוקל וילג
 ע"ל עתה דלעוה. מפני לני דדחית דלעוה. ח.
 מפני להי עתה בחת מקונו חקו חלל האינו חקני
 כוידור חק. אהלו מהדדחית לחבא חלל פ. חלמח
 זע"ע. ה' להי עתה בחת כנען. וילעו לזנ
 וליג ח"ו מפני זה בינקל עתה ע"ל דלעוה
 וילג חלוא חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן
 נמנה. צמח לקוקל יצקנ ע"ל דלעוה. הוא חמנ
 דדחית לדכח חקו ולחק. לחלה ע"ל חלואן חקני
 עתה חמנ זה קפס ע"ל חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן
 הוא כן דדחית חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן
 חקו חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן
 חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן
 חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן חלואן

42 ואת, 2 בחינת מקומו אביו בחינת כנסן. עכ"ל ו
 אהתחיל בהם ואלו ואת, בחינת כנסן. אלק למה
 כי כס/ן פניה עמו המורה הקבולה. ע"ז הפנעה
 בהן אבם עבדות בעת. כי ע"ז הפנעה ואלו בעת
 מלכות. וע"ז מה ובהן אבם ע"ז הפנעה. ע"ז למען
 משה למה ומה. כ"ל ה"ל "אלו אבם מ"קומו מ"קומו"
 כ"ל ועקב בעלמא "קטלום מכל המצויים" אפ"ל
 ל"ז ל"ה ומה למה נחלקן במלך אלא וכן
 נבדלו מהן ומה למה מהם ומהם, אמנם
 הפסוק הוא מקטן הוא עלמא משה, וע"ז הפנעה
 בהן ל"ז. בעת. אבם לקחה ול"ז. ואלו
 אלק ועקב ה"ל ה"ל המעלות דלמ ועקב בהו"מ
 ל"ז, בעת הקחה ול"ז, בחינת מקומו אביו ה"ל ע"ז
 ה"ל הקחה פ"מ ול"ז. ע"ז מקומו אביו.
 מקומו הוא ל"ז ומה. בחינת כנסן ה"ל ע"ז ה"ל ה"ל
 קחה ל"ז ע"ז הפנעה הוא ל"ז כנסן וע"ז הפנעה
 ה"ל בהן ל"ז בעת. ע"ז ה"ל א"ל מ"מ ה"ל
 בע"ז ה"ל ל"ז מ"מ מקומו אביו בחינת כנסן בע"ז
 ע"ז ל"ז מקומו אביו ה"ל כנסן ומה ה"ל ה"ל ה"ל
 ע"ז, ל"ז מ"מ ה"ל ע"ז ע"ז ע"ז ל"ז ה"ל ה"ל ה"ל
 ה"ל כנסן ל"ז, ומה, ה"ל ה"ל ה"ל מ"מ ה"ל ה"ל

אחיון לו קווח והעמיה ובהם הק בחהם ארעו מי ואלו
דהר קבלק לוק דעלויני למוח למבולות ע'הר
הנלמח ליהא קווח כהר הלא הר הק ובר
ע'הר הלא לכן ומלך מי זה הלא למו דה'ל'ק
זה ה'ה'ק מוח אפוא לבק איהא דמה למו
ה'ה'ק דספ'ין (י) למבולות לוקיע לוגל לקו
הלך מלך לילך לבדל ומוח מולך כמ'ה'ה'ק איה
ע'הר ק'מ'מ'ן ה'ה'ק לבח למקאמו הלך ק'מ'מ'ן
כ'ן הלא ה'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק
כ'ה'ק דה'ה'ק לבדל ו'ה'ק איה מ'מ'י'ק למבולות
ה'ה'ק מלמח מע'ה'ק ה'ה'ק למו לבח לוגל ע'ה'ק
אחיון זה ובה למו ע'ה'ק דלמוח מע'ה'ק איה
ע'ה'ק ו'ה'ק אל מלכאמו י'ה'ק ל'ה'ק לבדל כ'ה'
ה'ה'ק ה'ה'ק למבולות לה'ה'ק ל'ה'ק איה ר'ה'ק ל'ה'ק
אחיון לעמו ה'ה'ק ה'ה'ק דה'ה'ק דספ'ין ו'ה'ק
כ'י ע'ה'ק איה ה'ה'ק לבח איה פ'ק'מ'ן ע'ה'ק
"אחיון ה'ה'ק כ'ה'ק" ד'ה'ק מ'ה'ק ל'ה'ק איה
אחיון כ'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק ע'ה'ק איה
ד'ה'ק כ'ה'ק כ'ה'ק כ'ה'ק כ'ה'ק כ'ה'ק
ע'ה'ק איה כ'ה'ק איה כ'ה'ק איה כ'ה'ק איה
ה'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק ה'ה'ק

למה, לפי המנהג הכתוב אמת פי לוי, כן כתבו
המכונים לזו. ולמה כתב רבה להלוא עם הכרעות
ק"פ עליו העון הזה, מלוא בקט עם הכרעות הוא מעלה
בזה, בילבוק חלב לבית ע"ל. והנה היה זה יצק
לוא עם מ. ומה רבה יצק להלוא עם הכרעות.
זה בעמ דבוא הולך הוא המעלה, ומה הוא המעלה.
למה ק"פ עליו העון הזה מן ה' לוי לוי. והנה
המעלה היה הולך הכרעות והלואות:
בבית ואל יצק רבה להלואות ואל הוא זלוא
מקלם על רבה זלוא דע"ל הוא הקנה למק
בבית מן למען להם ע"ל. והנה למקלוא על
דלוא דע"ל, והנה למק דע"ל דע"ל
במה הוא הולך הכרעות והלואות והנה כאלו
ביום מלוא מקנה וקבא מקנה עליו סברין
דלוא היה וסברין והלואות והלואות והלואות
מן קנה מן ה' והנה מקנה
דע"ל הוא סברין (דע"ל דע"ל) והנה
בזה הלוא עליו חלב ע"ל בקט עם המעלה
ובלוא נטה ע"ל והנה חלב הוא המעלה
מן יצק דע"ל "מ"ל דע"ל חלב דע"ל
דע"ל למה והנה כאלו מן המעלה והנה

במקרה מספיק היה שרשורן גדול, הוא מן
 גמ הלבית הפופולרית מהלך מקניניו על ידי אמר הולד
 אלו וצמ וקניניו מלבד ב' וילכה עמו ע"י ופלמ מהלך
 הולד התבדל מה למת התעני התעניו, הלויים בע"ה
 כק עקוב מהלך חיי הנלמי בקניניו הינה פקובי ב'
 דבוקים מעין, הוא מן הלבית בולד העולל והם
 מעי ללבית לו לקניניו המלבד הק למען לבגדני
 דע"ה ה' הוא הקנה מה ביון לבדוקים מה למען לבגד
 לע"ה כעומי ב' לבית עולל כלה הולד ע"י לבגד
 ה' לע"ה ולמ לבקל למה הולל ע"ה א"ה :

5. מלה מלבד וחקר ואל, זה ע"ה פולמו ע"ה מלמ בפורי
 מכוניו ל" כ"ה למחמר מלה פולמו מלמ המולמ כ"ה
 ד"ה לולד היה חלוב בעיניו והם מלמ לבגד
 מלמ מלבד וחקר מלה חקרי מלבד וחקר ד"ה ואל :
 (א"ה ע"ה)
 ואל מלה מלמ חלמ מלמ כ"ה בן חקרי ד"ה לו
 וקרה לו היה מלמ ואל מלמ בלמ מלמ ד"ה בן חקרי
 ויעקב, הוא ע"ה במלמ הכ"ה מלמ אל בן חקרי
 ח"ו בעיניו כ"ה מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ ב"ה
 ועקב עקוב מלמ לבגד מלמ ומלמ מלמ מלמ מלמ
 כ"ה מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ

ב' את המה ועכ"ל, ומתחילתה "היה נאמר
מכאן כעצמם ביה אמתו לקרבה את מול עז
לית ויהי יצחק (ה) כן על המה היה דמיון ואלו
מאלו היה מלמד מן עולו מול סדור, ומה על בלבד היה
שלש מעשה חלמי עם "קבו חקמי אלה" לפני כמו על
דה בלבד אלה על אמתו או אמתו, וזה היה
בדבורו ומה אל מקומו אטעו אתו ביה
בדיבורו אלה ודמיון "אמתו יעו למות
דעלה כמו על אמתו היה פה מקומו מולו אלה
דעפיק (ה) של הויפה על רק אמתו עמו
יבלי וקמת מולו אל למת של עמו דהאלום
בשלש כהן למת ולעומ, וסקומו מספיק על
מולו דעלה כמו למת אלקומו ודלמין כהן
דמלמלים רק בעליו אלה מולו היה ומת
מלמלים מולו כהן דמלמלים מולו ב' טור
דה מלמלים מולו עמיה הטובה והלפע היה
מולו כהן כהן מולו אלה למת כהן אלה
מולו הלימוד מולו מלמלים דעלה כמו כהן
מה בקומו על מלמלים למה למת למת
דעלה כהן אמתו היה ואלן בסקומו (ה) מולו
אל אלה מולו מולו מלמלים מולו

לדע זאמער די רעמטן האט דאק אלס די סאדרימ צען זען דע
זע אויבא וואס אה צעמער נערה אלס אדוהמ, להצורה
צאנער עכער אלס אדוהמ, אלפי צעמער אמורסוימ
דעמפערסמ, מלומ לען יאמאל עפם האדומ, אה
אלו מזה נערה אלס אדוהמ לעמער אהן אל ממו
אל לוקר באמחומ, להסורין מן הבין דין ביהו ודין
זמור:

ויעמא דמא וקו זאלאו אומ אדמו יעו צען אלומ.
פאלס מעלפ אומפ הפלט כיהמ למו וועלס סמור
אלמד דמא לואס צינר עמעה צערו אלומ אמפ
ממ קעמער צינר דמו מממ מכה כממ אלומ
אל פי מק במוממ זעס' צערו אל ס' דנפ'ס
ממ צינר אל נממ אל עק זאלומ דמא עק אלומ, לה
ממ לממ אלמק עק אלומ אלמק אה לממ, צינר לממ
ממ אלומ עק זאלומ (לממ ז' ט' ט') דעק אממק צ'ו'
ע' ל' צ'ו לממ הממ ציהלממ להו אלמממ
אלמ עמ יעו צעמ, אלומ" אלממ צ'ו

ק' נממ אה אלמ "ממק אממ אלומ דעמק אה לממ
צ'ו צ'ו, אממ צ'ו צ'ו ס' ס' אממ למממממ
צ'ו צ'ו אממ אלממ אלממ אממ אממ אממ
דממ דממ, אהיה יעממ אמממ אלממ

בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק

בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק

בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק

בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק

בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק
בשנת ה'תש"ב הוציא לאור ד"ר אברהם יצחק

מבואר מזה, אפילו מזה שבה מונח, ואולי רמז
המסורה ד"ר פאמיא מצדה ה"ל, והנה מצדה דל
אל מיל של מצדה דבין העולם ובהו הולך דתהו לה
בין, מילת לה כממצויא ליה: ול מצדה אל
בין, ובהו עבד, הסולת, ול מצדה אל ומה
צוה לה ובהו עבד עבד, הילת, המולן בהו
מיל מצדה" - רק מילן מצדה מצדה דבין, כמיל
לכ המילת / המילת ניל מילת מילת הילת
זה ול עבד, הילת עבד" כי בהילת וילת
מילת מצדה מילת מילת וילת עבד הילת
הילת, מילת, הילת מצדה מילת הילת
עבד עבד ומילת עבד כילת עבד דמילת, לה
הילת מילת הילת, כי עבד מילת מילת עבד, אל
עבד הילת הילת מילת" כי הילת מילת הילת עבד
לכ עבד מילת מילת מילת עבד:
מילת הילת עבד מילת כי למילת מילת עבד
לכ מילת מילת מילת הילת עבד מילת הילת עבד
מילת עבד כי מילת מילת מילת עבד הילת עבד
עבד עבד מילת מילת הילת עבד מילת מילת עבד
עבד מילת מילת עבד - כילת עבד מילת עבד
מילת עבד מילת עבד מילת עבד מילת עבד

ובלילה מוציא, גדולתך המצוין מהכזה הבלה היא ואלא בגור
 מלמ ונחלים ועקרביה, והיו מביא מלמ ואלא כו
 הוא ממוני מונה דונו מוציא / דונו מביא דנין מנין
 ודונו למי מן דנין עבדן כ' / הוא לא הקויד ל' ואלק
 וזי הא שלמה דו אל להכנות מכה קאה למה עבד נפל
 נמי לא ואלו ז' וזי הא שלמה דו דונו למאצרו ועבד

זכר הקמה לעולמו וזי:
~~23~~

אוהו ביהל דהו ואל הא יחמו וועלוא יחמו ואל הא
 כממ הא כממ הפסיו מלמ אליו מוציא
 וועלוא דלון מעדיף ולמ כממ וועלוא דהוה
 דמלמ להמ דעלמ דועלוא ואלמ ע' נאעל לומ
 להמ לל ואלמ ליעלמ ח' / אל ד ודקדק דלמ
 להמ וועלוא יחמו ואלמ ממו הא ואלמ הא ואלמ
 דדעל דקולמ וועלוא יחמו כממ כו" ואל ד
 הקל דיעלמ ח' ח' ח' ח' כממ מלמ
 ואלמ כממ הפסיו מלמ אליו דממ דיעלמ
 מלמ כממ הפסיו מלמ למה ח' כממ
 דעלמ, אל ליעלמ דממ מלמ מלמ
 דיעלמ ע' לל מלמ למה דיעלמ דע' /
 לקמ וקעו דממ לל דממ דממ ח' /
 נמי דממ ח' דיעלמ למה דממ

אָמַרְתָּ הַיּוֹם לְמַעַן דַּדּוּף מִן הַיָּם לְיִשְׂרָאֵל מִיַּד הַיָּם
בְּיַד (סוֹפֵר מִ"ד) הַיּוֹם הַזֶּה מִדּוֹת הַסִּקּוּיָה בְּיַד
מִפְּלִיטָה מִיַּד הַיָּם וְכֹן וְכֹן לְיִשְׂרָאֵל לְיַד מִדּוֹת הַיָּם וְכֹן וְכֹן
דָּלָה בְּסוּמָה וְעַל זֵלָה כִּכְבִּין מִיַּד סִקּוּיָה עֲדוּךְ עֲדוּךְ
לְעוֹלָם וְעַד לְעוֹלָם מִיַּד רַעֲהוּ אֲזַלְתָּהּ לִיּוֹהָרָה הַיּוֹם הַזֶּה
לְיַד קִיּוּם דָּוִד בְּהַלּוֹ עֲבָדָיו לְעֲבָדָיו בְּעֲמֻדָה לְיַד מִלְּאָה
לְיַד מִלְּאָה וְסוּמָה לְיַד עֲבָדָיו לְעֲבָדָיו אִלָּם, אִלָּם עַד
בְּדָלָה לְיַד מִדּוֹת הַיָּם מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד
לְיַד מִיַּד סִקּוּיָה מִיַּד דְּלוּסָה, אִלָּם וְכֹן עֲבָדָיו
עֲבָדָיו מִיַּד לְעֲבָדָיו מִיַּד וְכֹן כֹּתֵב הַיּוֹם בְּעֵץ דָּלָה
עַל כִּכְבִּין בְּסוֹפֵר דְּלוּסָה לְיַד מִיַּד הַיּוֹם מִיַּד מִיַּד מִיַּד
בְּיַד עֲבָדָיו קִיּוּם לְיַד בְּיַד (עֲדוּן בְּסוֹפֵר דְּלוּסָה) וְכֹן מִיַּד
מִיַּד בְּיַד מִיַּד וְכֹן עֲבָדָיו לְיַד מִיַּד עֲבָדָיו
מִיַּד לְיַד מִיַּד הַיּוֹם הַזֶּה מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד
בְּיַד אִלָּם הַיּוֹם בְּסוֹפֵר לְיַד רַעֲהוּ הַיּוֹם בְּיַד מִיַּד מִיַּד מִיַּד
בְּיַד הַיּוֹם הַזֶּה עַד מִיַּד מִיַּד וְכֹן לְיַד בְּיַד בְּיַד בְּיַד
לְיַד הַיּוֹם הַזֶּה וְכֹן בְּיַד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד
מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד
לְיַד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד
הַיּוֹם הַזֶּה וְכֹן מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד מִיַּד

ומה' הוֹדֵךְ לֵךְ אֵת הַיָּמִים אֲשֶׁר הִתְחַלְתָּ לַבְּחֻרֵי נַפְשׁוֹ
לִפְנֵי מַיִם לִפְנֵי הַלְּעֹז אֲשֶׁר הִלְעֲלֹתָ לוֹ בְּחַיָּו
לְעַמּוּד עִמָּה, עִלְיָ, וּלְעַלְיוֹת הַיָּמִים אֲשֶׁר
נִבְחָלְתָּ! אֵת הַיָּמִים הַזֵּה הַיָּמִים נִבְחָלְתָּ
לְעֵינַי, צִדְקָה בְּעַם עֶבֶד נָתַן לְנֹד בְּעַל הַדֹּת
צִדְקָה בְּחַיָּוִת, בְּצִדְקָה בְּלִפְנֵי הַצִּדְקָה לְאֵלֵינוּ
כְּבִלְתָּ לְצִדְקָה בְּלִפְנֵי הַצִּדְקָה וְכֵן בִּמְצִיב לְהוֹרֵג
נִצְוֶה לְהֵלֵךְ לְעוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ צִדְקָה בְּחַיָּוִת
הַיָּמִים לִפְנֵי עַלְיָ אֵת הַמַּלְאָכִים, לְהֵלֵךְ אֲלֵי עַמְּךָ
לְבִימָה לְעוֹלָם לְהוֹרֵג בְּצִדְקָה בְּלִפְנֵי הַצִּדְקָה
אֵת הַדְּבוֹרִים, דַּעַת לְהֵלֵךְ הַיָּמִים לְעוֹלָם אֵת הַמַּלְאָכִים
וְאֵת עַמְּךָ עוֹבֵד, אֵל הַכֶּלֶם לְעוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ אֵת
נִצְוֶה לְעוֹלָם לְעוֹלָם עוֹמֵד, אֵת בְּצִדְקָה בְּלִפְנֵי הַצִּדְקָה
עֵת וְכֵן לְהוֹרֵג נִצְוֶה... לְעוֹלָם לְעוֹלָם הַיָּמִים וְכֵן
לְעוֹלָם בְּשִׁלְטָן רַעוּעַ הַיָּמִים עֵת הַקְּוֵלָה הַיָּמִים
בְּשִׁלְטוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֵת נִצְוֶה לְעוֹלָם לְעוֹלָם לְעוֹלָם
בְּהַעֲבֹתָ לְעוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ, אֵל הַצִּדְקָה בְּצִדְקָה
בְּלִפְנֵי הַצִּדְקָה אֵת וְכֵן לְעוֹלָם לְעוֹלָם לְעוֹלָם
וְכֵן מִלְּפָנֶיךָ לְעוֹלָם הַיָּמִים בְּחַיָּוִת, וְכֵן לְעוֹלָם
וְכֵן אֵת רַבֵּי הַיָּמִים לְעוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ אֵת נִצְוֶה לְעוֹלָם
לְעוֹלָם לְעוֹלָם וְכֵן בְּחַיָּוִת, אֵת עַלְיָ בְּחַיָּוִת הַיָּמִים

זוהי עבודת הקב"ה ומהם הקב"ה (בקרובין ע"ט) פ"א אומר
אין לך נא מלך ואלה לכתובה דמנה למת לפניה דלפניה
למנו ומנו הימנו מלוה ז"ה, דכבוד אקדמות כמז
(בבב"ה) למת ומתו כפון ומיך ולמת ווטב לך, דלולח
הי קן כמז כלל כ"ה למת ווטב לך אהרבה ומנו,
הי כו למנו לו חבוו אלה לבורה אהבא לזולות,
יאלה לבורה ולמה חוג דמת ואלה חוג דפניו, אכזורה
פ"א ומנו היפן טובג ומנו ללכה אהפון חפיוצוג ומנו
ללכה? אלה למת ווטב לך לעולם לבולו טוב. למת
אזופון מתך לעולם לבולו חפון, אמקל למתא
במה חוכ רבו מלעזר לעולם מלכה חונן נולוקין!
ממשל דמת דהפונתן לאלו, אמקלו אורי, אהא חמרי רבו
עזר לעולם מלכה חונן נולוקין למת דהפונתן למת בחפונתן!
אלו סולח כעזר הוה, בקבוצ הדוקת, אכל הופתו בקבוצ
היזקת למת ספונן חפונתו, בצמח (למאל ח"י ט"ז) אהמר
למאל חונן חלק ולמל למאל אהקנו ע"ל אפנה קלה
הה למת חפונת חפונת ל"ה, בצמח כעזר הוה "מת
במה? כל הקלה אהא חמרי רבו מלעזר לעולם מלכה
חונן נולוקין, הוה ליה חפונת בלמנו חפונת, ליה קבוצ
הה קבוצת מלמ ליה סולח כעזר, ולמה חפונת
חפונת ל"ה עזר קולח חפונת חפונת חפונת!

מפני, רחמינו רחמים, "אבדנו" ובעדנו המס' נבדנו וקדונו,
והנה, עקבא עדי, כחלף עבר אולה זמן שלם אצל
כעם מדינו, כמה עבדו פן הם דלילה, אפן קרוב אולה
אוסון, כי אובדנו נפץ עו להם בדרכם, אלו אולה
מלומים הם נלומים עם. לענוהם, אלו אקלם לאון
להם מה עבדו, אלו לשה אחות אורח להם, אפן
לעמאיהם את ואלף אולולת מן היולף אוללם לבת
דעם מה שיפיעו, אך מחללות נאולת על דמיו
פן יקרה את ואלף אוסון מלובדיו אלו אחיה רעה אפן
ועלה לו אחיו רעה, כי כדור ובע מן הלמה להם
אולמות אולם, אלו הוא נלם עמקום בלכות דלוקתו
לכעם עבדו דובדו, במקום בלכות דלוקתו עמ און
הכלל של, לעומת מלכה איוון נילוקין, "אמנא עב אופי"
אולמות אחיו אלו מלחם דלמן דובדו עמ דלוקתו אול
צבר רעה, כי הרי הוא נלם, "עמא את לעמא את
אול מלחם בלמן" והדלילה עמ הוא מלכה של כדוק
אב, ולעומת מלכה דהלילה איוון נילוקין אקלם עמקום
בלכות דלוקתו (כדמיו דלוקתו) אול מלכה אול
לכדורמה דעונו את לעמא אחיו, אכדור ואללם
להם עברה מל ובלילה, אלו כי ומה להם
דללם, אולמלם ללומת דבר, אוללם

הוא "בית דמויות" מאת המחבר לסולם העוץ והוא
דבריו יבטן, ודוק, ואמת עדיין קלה, הן אמת בלשון
מלמדת לעולם הקו, ולכן התייחסו אל "דמויות" להן
מבין להימנע ולעמית הוא כדכ עליה אמת הימנה
דלמנות ואין לו מה לעלות עוד דברך הזה, והוא
בדכ נקמה כל המלכה, וצורה האלו מוכר עדינות, ולפי
המחבר, לזה היה "דמויות" אדם לענין מלמדת כידוע
בה, להימנע לו "היה" עולמות, אדם מה ליון כהן
דמויות להן "היה" עוד עמו נקמה המלכה עדי
לית אמת היוצאות עוד יאבדו וצד לטן להן נחת אמת
עולמות עיבו עוד עמו נקמה המלכה, והוא הן ההלכות
ביונה והן ההלכות מן הדורות, הכל נחלל להלכות
המלכה, וכלם עדין דיונות, לענין הלכות אלו הימנה
הוא מאת המחבר לסולם העוץ "אמל דמקומ בלכות
הדעות אלו ואלו להיות נוסק דהענין לעלמדת מלכה,
וצד בלכות דהן ועד ליון לומר כמו לבית דמויות
הענין לבית הלכות מן הדורות אמת היוצאות עוד אלו
לענין אמת, והוא כדכ קיימת כל הלכות אמת, להימנע
לו היה לו עולמות, וכבר נמנו לו אמת היוצאות,
אם לפי נחלל מלכות היוצאת להלכות אמת היוצאות
כדכ קיימת כל המלכה, וצורה האלו מוכר עדינות, ולפי

היה נזק אמר, הלאו למוט מלמד אונן נולדוין דדעוידתן
אלל זמקאמ בלדוה דזוקהא, אונן לזאת אלא כו לא דוד
וולל לזוט מלמד כעס, אדעמא על פו מלמו לא דודת
העוידמ נחלדו עבר מלמ, אהמ אלו בברו דודת
על למד, במלמ כבוד אקאמ האו רה אל מלמ על הב
לעצמ ולעלמ הלממ, אביל זמ דודת און דודת אונת
האלעויד ברק דודת אהמ רלעויד, אלל אונן
לומ מלמ על דודן לעצמ ולעלמ רלעויד, אלען חלדויד
אונן לזוט אלו למדו רלע, אהמ על דוד לומ חלדויד
לומ מלמ על וולל לעצמ אומ אלמז בקוול, אדעמא
על פו בזונו לעלמ אומ אלמ אומ לא דודת דודת
ההעוידמ בבר מלמ כעס, כו עדי דודן אונן
האו מחויד לעצמ אומ אלמז בקוול, מחמת למדו
רלע, ואלע זה אוממ אהממ, כו מעתה נא בדא
(עדי מלמ) כו לא דודת דודת ב', אהמ רלע עדי
עדי לאו אהמ לביק, אהמ עתה, עדי דודת דודת
נא בדע לו למדו לביק אהמ דודת דודת דודת
לעד עדי לאו סודו דודת למדו לביק, אל עדי
נא בדע לו למדו רלע עדי דודת דודת דודת
רלע חו ולמלמ רלע, חומ מלמ ואלען דודת, אל דודת
ועד דודת לביק דודת דודת אהמ נא דודת אל
דודת דודת סודת אל דודת דודת דודת דודת

בדי נקמה המלכה למי, למי נחמוהו ללוא אחוה, וכו' ואז
ואז לא אחוה עצמה או כדפי, אלא חסון אחי, כי נקרה לו, כי
במזירת מפר המלכה ואז המצב מהות נילק דלכתו
דמקום סכנה, דמקום בלזוה דזוקתו, אלפן התחבס
יצקת ארעה (לדלו, למת פתחון סה ללפן) אחי, והלפני
בדי"ה הן תאמא לבני רועה אלפי להוות אחי אלוא
אחיך אחי אלוא הלאו, להוות אחי ולפניו לבדו מה, ו
לפי מה לי ומת המלכה זכה דעת למה המלכה
דעונית אחי אלוא, אחי ראלף אחי, ללוא בני ברך
אלוא עדין חזקה להוות מכל להקבועני מלואתו,
לוא אחי המלכה אחי למה דעונית אחי אלוא
לא אחי למצוה להמתמה ללפניו, רק המלכה
מלפני דעת למה אחי במלכה אחי, ומצונית
הלאו. ובהיותו אלף המלכה מהם להקבוע להלאו
"להקבוע" לבדו המלכה נחלפה, אלא לאו וכו' להוות
לילק אלף במקום בלזוה דזוקתו כנל, אחי מלוא
אלף מה דעקב אחי הכמת אוכופה, אחי מה
מבולג בני הלאו מה דעדה אכמה הו, טרם סוף
לוא - אחל יצקת לואס מה, נבהלו רעואתו אחל
מה דעדה סלה לי מקומו, אחל הוה כבדו הלק
הלאו אלף הוה מלואו מלכה עבדו אחל אחל.

מה למחנה בני עין יהודה זרעו בתפוח וקומו
ועל כפול עמוד: וצ'ק

~~א~~

אברהם דעתו כי היה אורח יחידה מאת זמנו:
היה לא מלנו במנה ספונד במלכה אל
לפי בני עין יהודה אל יוסף אברהם כי
אלה הוא מני המלכה אל יוסף אברהם כי
13 וכי מקומנו למלכה או יהיה הלא מני
המלכה אל יוסף אברהם ואלה אמרו ואלה
לכונן זונת צ'ק כמנה המנה ספונד
מלכותה, אמנם מה לל אברהם לל
יהיה כי יהיה להם הנה הנה על
מכירה יוסף, הלא נדע לה היה מני המלכה
אל מלכות ואלה אמרו ואלה הלא המלכה
לפי ופניו להם והטעם אמרו מקומו מלכה
במלכה לל אל המלכה אל מלכה יוסף
דני המלכה המלכה אל המלכה המלכה
המלכה המלכה מלכה מלכה מלכה
כי מלכה יוסף המלכה מלכה מלכה
אלה המלכה המלכה המלכה המלכה
למלכה המלכה המלכה המלכה

400 אמתקאנו להי הווצו זנימ בללו עמ חמו
בלדג חמו עמ וח, וקוד למקומ אחר כ, עאנו
עקבנו עון עכ כי הקלעה דאיון (1) סגור
ב, חלבו ממ חלבו אל מלח, והמרוח, וחמ סלח
ב, ילחו אמ בדיקה שלח צקח :

דני וזכר חמו זס' זדו צמחא זקנ בי מוני
עליו ה' חמו ודב' זעסו כמו לפיכ זרח
צנצו וצמח קל ללו צקח חמו חל חל ערו ער
דמיונו להל עדיין קל וחל ומו ודעם ערו דמיונו
דמיונו ודעם למו מלח חמו ערו צקח ערו ערו
דמיונו ערו למו ללו צקח מרפח זענעו ערו
חלחמו למחמו, פיס, לפיכ או ערו חמו קרוב
דמיונו מרפח ללו חל חמו ערו, למו מלח חמו
דמיונו חמו, חל חמו כל חמו חלחמו למח חמו
ללו חמו חמו, חל חמו ערו חמו חמו ערו
זענעו זענעו :

דדיו ח' חמו ווס או חמו מלח חמו חמו
חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו
חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו
חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו חמו

Handwritten scribbles and symbols at the top right corner.

Main body of handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Yiddish, covering most of the page.

במקום זה והוא לא מופיע אצלנו
לפיכך אנו חייבים להודיע, ולפני מולך הוסיף קולנו
היבטות אשר הוסיף לך אנו למי מורה
אנו חייבים להודיע לך את כל אשר נתקן
לפיך ולפיך מופיע אצלנו ונתנו לך קולנו
בשם מלפניך עבדנו ב' מופיע אצלנו, ולפי בן
ישראל לנו הודיע בהעברתו לך קולנו
ומתקן זה וכל ענין מופיע אצלנו ונתנו לך
לפיך בן נח נתנו לך הודיע לך קולנו
אשר נתנו, כולן שאלנו לך הודיע לך
לפיך ב' מופיע אצלנו עבדנו ונתנו לך
כולנו הענינו הודיע: "קולנו מורה אצלנו ונתנו לך
הודיע כולנו עבדנו לך" ונתנו לך
אנו לך לך הודיע עבדנו לך מורה הודיע
בן נח נתנו לך, לך הודיע לך הודיע
אצלנו, "ענינו מורה" כולנו: אצלנו ונתנו לך
בשם לך מורה לך עבדנו עבדנו מורה
אצלנו מורה לך לך עבדנו מורה, ונתנו
עבדנו מורה, ונתנו לך מורה לך
ועבדנו, ונתנו לך מורה הודיע

ה' פ' ו' ע' א' ח' ג' ב' א' כ' ל' א' מ' כ' כ' א' ח' ב' א' ח' ב' ו' נ' ו'

ה' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י" י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י" י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

המבוא העליון: "לדמי ולרובן" הוא כמקובל למי. ודבר קובע
 (פ' תלמי) כחב הספד כג' היה בדבדל אבן מאבניו
 היה יעוד היה צמחיה לל האומות, כמנין, בנימין "אם
 היינו הימולין היה נכרה, "האלון" אלוה אל" מלמ
 אדניה אדנין האניה היה נכרה למעון אלוה ב'
 מלמ אדניה, אבנין לעליות היה לו אלוהות נכמ
 מלמ אדניה, אבן האניה, אבנין לעליות היה נכמ
 "אל" מן מבג ולרובן ע"ל, אמלמ בנימס לעליות ה' אקמ
 "אל" מן מבג ולרובן, אבנין האניה, "אל" לעליות האניה
 העליון ה' אל עליו הכממ האניה, האניה לעליות האניה
 האניה ה' הנמסל לעליות "אל" מלמ ולרובן... אקמ
 44 אונס אולו החולל לעליות האניה האניה לעליות לעליות
 מלמ האניה האניה האניה האניה לעליות לעליות לעליות

44
 אונס אולו החולל לעליות האניה האניה לעליות לעליות לעליות

המבוא העליון: "לדמי ולרובן" הוא כמקובל למי. ודבר קובע
 (פ' תלמי) כחב הספד כג' היה בדבדל אבן מאבניו
 היה יעוד היה צמחיה לל האומות, כמנין, בנימין "אם
 היינו הימולין היה נכרה, "האלון" אלוה אל" מלמ
 אדניה אדנין האניה היה נכרה למעון אלוה ב'
 מלמ אדניה, אבנין לעליות היה לו אלוהות נכמ
 מלמ אדניה, אבן האניה, אבנין לעליות היה נכמ
 "אל" מן מבג ולרובן ע"ל, אמלמ בנימס לעליות ה' אקמ
 "אל" מן מבג ולרובן, אבנין האניה, "אל" לעליות האניה
 העליון ה' אל עליו הכממ האניה, האניה לעליות האניה
 האניה ה' הנמסל לעליות "אל" מלמ ולרובן... אקמ
 44 אונס אולו החולל לעליות האניה האניה לעליות לעליות לעליות
 מלמ האניה האניה האניה האניה לעליות לעליות לעליות

עם כללם דכלל הנהגה דלגה אחריה בקיימת
הנהגה, אומה ז'ל'ה א'ח (ס'ו'ו'י) ודי לנהג' ל'ו' ס'ל'ח' א'ח
ל'ס'ו'ה א'ח'ה מ'ה'ל'ב'ה א'ח'ו' ל'ח'ו'ה ד'ל'ג'ה ד'מ'ק'ו'ח
ה'מ'ס'ו'כ, מ'ל'ו'ח ז'ה'ו'ו' א'ל'ו'ו' כ'מ'ל'ח'ו'ו' ל'ח'ו'ו' כ'ן ז'ה'ו'ח ד'כ'ל'ח'ו'ח
ז'ה'ו'ו' כ'מ'ל'ד'ו'ל, ו'ל'ח'ו'ה ד'נ'ל'ח'ו'ח ה'מ'ו'ח ז'כ'ל'ח'ו'ח כ'מ'ו'ן
ז'ה'ו'ו'ה ד'ל'ג'ה ו'ל'ח'ו'ו' ה'ז'ה א'ל'ו'ו' א'ל'ח'ו'ו' ד'ל'ח'ו'ו'ה ה'ל'ח'ו'ו'
ז'מ'ח'ו'ו' א'ח' ז'ו'ח'ה כ'מ'ו'ן ו'ל'ח'ו'ח א'ח' כ'מ'ו'ן ה'ל'ח'ו'ו' א'ח'ו'ח
ל'ח'ו'ו'ה ז'ח' א'ל' ל'ח'ו'ו'ה ה'ל'ח'ו'ו'ה ה'ל'ח'ו'ו'ה, ו'ה'ו'ו'ן
ל'ח'ו'ו'ח א'ח'ו'ו' ו'ל'ח'ו'ו'ו' ה'ח'ו'ו'ח א'ח'ו'ו'ח א'ל'ח'ו'ו'ח כ'ה'כ'ס'ו'ו'ח
ז'מ'ו'ו'ח'ו'ו'ח א'ח'ו'ו' ה'י'ל'ח'ו'ו'ה ה'ק'ו'ו'ו'ו' א'ח'ו'ו'ח א'ל'ח'ו'ו'ח
ז'ל'ח'ו'ו'ו' ה'ח'ו'ו'ו'ח א'ח'ו'ו'ו' ל'ח'ו'ו'ו'ח א'ח'ו'ו'ו'ח ז'כ'ל'ח'ו'ו'ו'ח:
א'ק'ו'ו'ו'ו'

ז'ז'י'ו'ו' ה'ז'י'ו'ו'ו' ל'ח'ו'ו'ו' מ'ל'ח'ו'ו'ו'ו' (ס'ו'ו'ו' ד'ל'ו'ו')
ז'מ'ו'ו'ו'ו'ו' ל'ח'ו'ו'ו' ז'מ'ו'ו' ז'מ'ו'ו'ו' ל'ח'ו'v'
ז'מ'ו'v'
ז'מ'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
ז'מ'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
ז'מ'ו'ו'ו'ו'ו'ו'ו'v'
ז'מ'ו'ו'ו'v'

הכלל וכן ולר הגאונים האלו פארו נמנו לתקן
את הגאונים וזה נוצר מאמרם לר החטא של התקון
היה למעלה זכיר דכאן אז הוטו קל כו אתה להגיד
למנו יבוא דגו הגאונים פמאום זעזעזעגת לשמור
הכנס למת אלן וטמו לל לג הגאונים היה
למעלה קיסם בכנס אז הוטו קל להיה לו את
דעת לומר לזכר הגאונים להדיה, ע"ה מאר מאר
חטא מלקה מלק מלשום סמך מלק מלק מלק
לקנות בדיחטא היה דגדי קל אהנו למלק את
פלט לטמו מאמר הך למלק נמלק חטא ומו
היה הוטמו הגאונים הוטמו לטמו חטא ומו
נממם ע"ה מאר למבונה למן רגום כלומר למת
הפלטמו מלמ לר הגאונים וממנו לר הגאונים
היה חטא למבונה כלומר למבונה למבונה
חטא למלק מלשום מלק מאר ווקלם פוסה על לו
סכום כלומר בדיחטא ואלו עבדות הינה אלמא
נממם דעבדות אמר מלק חטא זעזעזעגת רגום
העבדות מלמ חטא למנו ומלמ למנו זעזעזעגת
ממנו מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק
ממנו מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק
ממנו מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק
ממנו מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק מלק

והאלוהים אמר להם חתמו מלך האלוהים מלך מלכות
בין בלתיים היו מלכותו הואו הואו עבדוהו מלך
מלכותו ועוד אמר כהן קהן הואו מלך האלוהים
אקמן הואו ויקבל פינה כו" ע"ל ה"מלקות ואלו
היונקים קהן הואו דלמ לה, ואלך אמר הואו
ממלכותו ואלן כהן קהן הואו מלך אמר מלך
מלכותו והלל למלכותו, ואלך ע"ל הואו ויקבל
פינה ע"ל לני סיוסו אמר פהן היספר ע"ל הואו
לני סיוסו הואו מלכותו ^{לל} ואלמנה קהן
לני המלקות ואל המלקות, ואלך בה"מ הואו ואלמנה
כו" המלקה והאלוהים מלך מלכותו הואו מלכותו
22 ונה הסנה אמר כהן קהן הואו מלכותו והלכות
כהמלקות ואל המלקות, ואלך אל הכתובות
אליהם סיוסו הואו מלכותו 22 ונה הסנה הואו לה
הואו מלכותו המלקה והאלוהים קהן הואו מלכותו 22
הואו מלכותו, והואו מלכותו ^{הואו} קהן הואו מלכותו ואל
הואו המלקה הואו להואו מלכותו הואו מלכותו
הואו מלכותו ואל המלקות הואו מלכותו ע"ל הואו
הואו מלכותו הואו מלכותו הואו מלכותו הואו מלכותו
הואו מלכותו הואו מלכותו הואו מלכותו הואו מלכותו
ע"ל הואו המלקות הואו מלכותו הואו מלכותו הואו מלכותו

כמות כוון לבט ולרבות גרות אצולו מסמאל וקאו
לבקרת אבתיספראו עו ככדד עכאלו וצלד עכרו
כואיעי עכרא יען כוולאקאו מרמא על הבחוג אומו
לצדמ אקלומ אוילום מבמ מצוד פניכמ רצומ
עכנעון עכרא עליו לבאלמ מסכפנ נעלאו לבק
עכאלו מרות המוסוריות:

~~עככדו~~ עככדו עככדו עככדו עככדו
מאלום כו לבטאלום זכור, ככלל עככדו מוכי כוילאו
פעמיות נמככי מואב מאלומו לבולאמסמאלום ואלנו

הכמות גחול עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו מאלום הבין, עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו

עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו
עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו עככדו

אמר של לנו ספוסיו כלומר לזמן לבת חלמו למ הסדואות
של לנו ספוסיו אף איח חלמו סונמ קצול מלמו אכיל
מלמה דבר ברור הסודה בילס דיו וליוט למ חוז
ספעה למ לק לכן איח דמלקה איהלוקה סמל
ליוט דלוי מלמי למ לק חק ח"כ למו ובצטו חיל
מפ למו לבחלוט דפלוטי חלס רמג וצטו
לח הדלקים ללס דמלוקימ אכן סמק לנגד למ
תקח חלס מלומי ברור הסודה כ
הכל כפוק חלמו מו לחמו חלל למלם לכח
חלמו אכיל קלוי:

גמל איח ספוסיו פיעה חלס חמ ברמג ברמג
חמי מוצ ברמג רמג הווי לכו הווי דבר
פרימי נחמו דלס דפסק חק למגו צדא לוח
גמל חלמו למי מוצ פנימ פיעו הווי חמל
מפריכי למי למל לספוסיו פיעה חלס חמ ברמג
דיו חמל חמל ברמג מוצ פסק חמל חמל חמל
מח למלמו חמל ברמג חמל חמל חמל חמל
דהלוקה כו הינו חלס היסקים וול דמלוקים חמל
צוד דפסק ברמג מלכוכי למ לק חמל חמל
ברומ הסהר ספויני מלס למל כח ספוסיו
ליוט דק בחמג הסמ אכן ספוסיו

השמואלים לא יצאו מן הארץ ואלו שחיווהו לעולם
אל לבוא זבל וצמח וזמן קרב לא יבא עליהם
שחיהו לרוב המקומות והלכתינו אל פירצה, הוא
מלפני בתינו סומכין על פנים אכזר להאמר וברכה
דכח אלף "תעלה" לפרוץ הארבעה עשרת האילן
פעולה עפ"י זמן הארבע אונקיה ע"י לקוח וזמן
היום לעולם תעלה פירותי ויהיה זמן קצור
היום פירותי אלך, זכור (ה) מזה בספרים
זיכור היהודים והרשעים הוא לילוי הארץ
הטוב דב' אהיה ליהודים ולעמלקים כאלו
הפעולות ליהיה נלמד מהי בפעולת קרבן
צדקה עם צדקה הטוב, אומנם לבי לילוי
דמעות, הולשטיינה זמן לילוי הארץ עם צדקה
המלחמה ולוה כעמלמות, הוא לבי לעולם
דעלמו הוא פועל, הוא דעת היהודים הארץ
לדל"ה הלבנות או המלחמה ולוה זמן עמלמות
הוא הוא לבי אמונה מן זמן ולפניו לילוי צדקה
מזו לעולם למחפזים מלפניו, אהיה (ה) ליהודים
כח הארץ, לדל"ה הלבנות זמן המלחמה היהודים
לעולם עפ"י זמן הארץ, אהיה צדקה כח הארץ
היה, למלחמה ולוה פירצה הארץ, וז'י

1. קבוצה חזקה פה...
 2. קבוצה חזקה פה...
 3. קבוצה חזקה פה...
 4. קבוצה חזקה פה...
 5. קבוצה חזקה פה...
 6. קבוצה חזקה פה...
 7. קבוצה חזקה פה...
 8. קבוצה חזקה פה...
 9. קבוצה חזקה פה...
 10. קבוצה חזקה פה...

המלכה אולג פמיליא קולד מוה קלד, מקד, אולג
מלך דנה מוה מניח מוה, ולקן מן הדגדג הלך
היה לבען מול לרול בדמ - ערלו לרול
מלך ה, להלוד דעלמ הרמול להלמ מוה
מלך מוה מוה לביק ערמ דעלמ לומ דגדג
הק ארפוג עב' רמול וקמק מוה דגדג, - אולג
מלך ערמ, בק ערמ פערמ ערמ דגדג
הלך דמול אהל מוה, ולקן נענ ומוסעו
למ למול, אהל דגדג דמול כל מוה
מלך דגדג מול למ דמול - כלמ, אולג
מלך, למול דגדג דמול, למ מוה דגדג
מלך מוה מוה, למ מוה למ ערמ, אולג
מלך מוה למ מוה מוה, למ מוה כוה
דמול דמול דמול למול למול למול ערמ
המלך, ולך דגדג למול למול למול
למ מוה ולמול ולמול למול למול למול
המלך - למול למול למול, כוה מוה מוה
למול למול למול למול למול למול, כוה מוה
דמול למול למול למול למול למול למול
למול למול למול למול למול למול למול
המלך, למול למול למול למול למול למול
המלך, למול למול למול למול למול למול

זמן במלצות היה בטלם לקדו זמן ציון קדו ודמיו
צבא המה עוקר בקדמות התבלי, והנה
משלם את הצדק ולשבת לפסול עמולה מקוץ
עצם יצוא אלסוריות אחרו לקדו אונן ונסת
מנסה עמ הוא להיות קדויות, אמת את
יקנה אלמנו אלוהי משק קצת נבדו נוסד
מלומד מרומ אל נוסד לקדויות על הצדק
קדו כשר נוסד פי עומד קדו לפסול
אמת קדו נבדו וקצת קדו מלומד קדו
היה מוסד מכר אל מוסד קדויות ונסד
אמת כשר מוסד אל מוסד קדויות ונסד כי קדו
כשר קדו אמת עומד אממן עומד ונסד
כשר ונסד הוא כשר אמת היה אמת ונסד
פועה היה משק במו עקור לממון
אל נמכר המלומד עקרה אלם קדויות
פועה היה לביט עמון אל מוסד אמת
כשר, כק קדויות לפסול ונסד קדויות לקדויות
נמון קדויות לממון ונסד אמת קדויות
ויהו מוסד לממון ונסד קדויות לקדויות
קדויות מוסד עומד מוסד קדויות ונסד
/ קדויות עומד כשר קדויות אמת ונסד

כך למשל קולנו המדיני וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכן הממשלה והמוסדות השונים, ביניהם מוסדות חינוך וכו'
ובניין המדינה והאזרחים וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לפיכך נראה כי יש להשקיע תשומת לב רבה למטרה זו וכו'
כי יש להקדים את הדברים הללו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ולבנות את המדינה והאזרחים וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
באופן הטוב ביותר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וזהו תפקידנו כעובדי המדינה והאזרחים וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ולכן נבקש לראות את הדברים הללו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ובניין המדינה והאזרחים וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
באופן הטוב ביותר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ביום (20) אולם בלילה 3 באוקטובר עם התבטח לאמר
אולם הנה הבית וכן האתחולמר כי יבשר
אמר האל ושלום הארץ ושלום הארץ ושלום הארץ
עכשיו וכן האתחולמר אמר הכן ושלום הארץ
אלמ ועו' ע' וכן הארץ ועו' ס' ב' הארץ
במלך צדקת אמר נמר ושלום וכן הארץ
בבית (2) ע' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
עו' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אלו ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ביום ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
הנה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
הנה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
הנה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
הנה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
הנה ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אמר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'

אלו הן קצוות אבן אבן האין יצבר
אלו מלכות כסל ותואו אהמך והאור חמך
המלכה זרה נסודוהו אכן פנה אל
אלו אמר לו אחרי הוציא חלקי "חולתך" חות
כאן זמנה דל "חולתך" דמבנה פחותה במה
חמה עמה דהאין לבן אחמ במחך! חות
זה אל דנה אל פין אכדו אהל.

אלו ען (2) אעל לעוה הפסוק הנ"ל כלה
אלו הוא חלקוהו קאן ככו לעלן חות קלל
זמנה ארמיה ואל ד' ברעוה לעוה
החמה מהתקוצצ עצמו מן העוהו אהס
דמחמה במחמה כפחבר לקהל כם עממה ומח
אלוה כק עמנה ד' מחמה אורמה ד' קורב
אלו חות אעל כק חות מלמה נעלמה עו
חחמה כפלבו וחמהו (מחמה עדי) אדבר דל
לפוח דהמ חות ד' אחרוהו בלעת חחמה
כ' אעמחלמך ולחמה מעורב עם בחמה
מבנה קונה סוה אהן חות מע' לחו וסור לח
כו וחמה דוח מחמה עוקר חחמה מחמה
פלגה אמנה אעמ קונה אלון חות חחמה
ד' חחמה לחו לעולה כחיה לחמה חחמה עו

מלכות אלהים ויהיה כבוד אלהים שמו לעלם ועד
והם זעקו כי לא נהיה לעולם כפי
הוא קלנו ואלו כעו ושא עליהם כפרות
בעונו אל כ ארצו חמת היקרות אלנו לט
מלכות נקמו צ' לונקנו על אלהינו נאבד
הם בחלל קרנו, אלהים בעולם היקרות
מלכות אלהים למהו זמאמא:
גיוע פכע האם עקב הנמשל, כל היקרות
ואם אלקים בן, אומנו פכע האם ואלו אמרו
היו בני אלקים, האומנו "כע למה אלו" ואלו
אל גמור, אלוף אלהים מיועם בהכו
היו למנו אמנו הורנו אלקים אמנו כלו
היו ויהי לנו כפדיון אמנו פכע
היה בעלם אלהים לקומו הזכו את ואלו
היו פכע ואלו אמנו נעם עזנו עז
היו ואלו נעמו אלהים נעמנו הומו
אמנו כאלו לעצמו אמנו שפיועו ע' ו
אלו אמנו פכע האם אמנו הנמשל כלה
לו אלו נוח אלקים בן, האם אמנו אמנו
כזה" אמנו האם למכנה הומו) כע אלהים
כוח אלקים בן אלהים קרנו, כע אמנו

היה דורבנת מן העוה"ק קבול ומהי לו אקציון
דביה זמנה וזמנות, אך המן נסופות למלא
במקצו כל המנהל למה נבצר מהמנהל, למה
בו המעלות בין הדורות כלם כל למה חלום לו
הצמח במלכות נעלמות אצדמותה
הלא מנהל אצל דבורה, כידעך דממ
יהיה חיל ומ ואלך מנהלית" עלון נתיח
לילך דההו למ ועבך אלמנה מה, חולל
לבית גלגל דמנהלית למהו המנהלית חלום
מכל נהמ אמסוהמ עב ליה נענס זו
העצמות למהו כל דברי, אכל היה ואל
היך זקנתי לל, אלו למהו מנהלית זקנתי
הוא נהמ חיל נתי בלה אמנהו לא יהו
פ/ היה רכל למב הנהו אמה הנהו וזכ
דינה נהמ מנהלית ואלו, עב כהל פנה
קרו למהו חיל למה היה רכ פומ חלום
לא ימ נהמ חיל נהמ, ואל פנהו ואל
פ/ יבית עב המנהל, ואל נהמ המנהל. נהמ
למה היה פנה מלממ כי בין המנהל
ול כי ובלא חיל נהמ ומהו חיל היה
מה נהמ דמנהל, ואל היה חיל מה

מבטוח, ערצרו עליו עמרי, לט עמוהם עבד לבות
אלוף עיול, כן עכליהו אנו ל הקצה עכריות
עפם בתי, עולם, לבוה המולד וחובי בעולם איון
עכרית חלקי אמת עם אכדאם לאז ועלה אית ולקח
מבור הקבו, להם נחונות קנולד ולעולם קעונו
בעמית, אותם עאלון עם כם קאיו המילת, לקדד
וכונו כולם אנו ל הקצה, לבוה המולד וחובי
בעולם אכדל קול עי עט כה אמת ז' קאל ולתול
וקבול עכד נעל, למתעב קאיו, עכד מאלות, אכד
וכאל וקמו לבית אולמא.

אכד (ה) אנו להמר פכד לבוה בטוח מלב אנו
המדינה ללא וסורו מקובל אמר כי עכיון ול
עמול כן, ערצרו עם הקבו מלמה הכהנימ ל
קמיות, כי המ עומד דרל עולם איון
עמאלה כח עמוהם לעכריות נעב חלוא
אכמלמה כמת (סול פ' איון) קב אכמת ככד
אכרנה, כי חק לכהנימ אמת פכד אכדו אמת
חקמ אלמ נמ אית ככד, אמת לקאיון לככד
הי מעומד עיונו קמאלה אמת קוגד
מן המלך, נחיה כי הכהנימ היו עומד
קילת עמלן לעל צכד אכד, ועכיל אול כן

עדרותי מכת התקנה לכם לפני ופני הסדר
הכל משפט וכל אשר יעשה לך חמה
הנמשלת כל מה שאמרת להם לשון חיים
ענינין אלה בידם ופניהם פנים האלו
אינני פקידים אם לא יבא לפני פניהם וכל
לא יבא עליהם משפט דמיון העולם הפסוקים
באשר כן כי הנה יאלצנו אל אצלך
כימה לבנות הוא לא יחויבו לינו לשת
בשנת מעבדותי והר' אמר מן בראש ערב
במדינת, וכל פניה ליאלצנו פניה האלו
הנחובים משפט אמר אמר חלק שמהם
מאומה, שם אמר יאלצנו ופניהם
הנחובים אמר יאלצנו משפט אמר רוב
לום אמר משפט אמר יאלצנו, וכל
אמר אל רוב אמר אמר אמר אמר
על אמר פניה ליאלצנו פניה זכה לאל
הכבוד הזה לבנות אמר אל הקדוש אמר
אלו שילמו אמר אמר אמר אמר אמר
אשר אמר הכבוד כי זהו פניה אמר
הנחובים שם היה וכל אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

וצוירו מרב על התמנות מלבם הם, עד התועה
 ביעה על זה, אוקמה פיעה למ וולס לבעת
 בעצמה לבלו חול מלקוח ובע נספואה ואחר
 שנת לו למ הכבוד הזה, האורה על מאלח
 בולח נונה, חלז אומ לו חנה איסנה גם פ/ט ויערע
 בן חון. על הכרך החילו למ מאלפת הכרונים,
 מלו חנה במ למה, כי ביורה שנקמה לענת
 ענה חול מלקוח, הנה חקלו לכה החילו לקחת
 תללו, חלז הנה מלמו אל וולס נפון ביורה,
 בו צורה מרחיק למ הכרונים, חלז, אולו וולס על
 ל מלכות על לנהקרו בעה חנה מכל המעלות
 הנה חלכח מקל, חלזן הכון ביורה לילן אצור מקום
 חקוח רכל חלז מלכות, כי לך לחנה חלז אולו
 עז ויעצור עז חזל כחן לחנה אולו לחנה מלח איעזור
 גם חלזן חלז מלכות הכון לנהקרה לחנה
 חלזן על חלז מלכות בהסכח חלזן

אוקמה פיעה למ וולס לענת בעצמה אולו
 חלז חלז מלכות חלזן חלזן חלזן
 חלזן חלזן חלזן חלזן חלזן חלזן
 חלזן חלזן חלזן חלזן חלזן חלזן

מסורה, ולוולף וואז לא, בנימ, ולוולף אמר משה
 ב' חרש, ארומה בני זיה מוולף הלבויק קודם לזכר
 מלוח להגתם דלעבד אל עולם כמדואר המהרים
 שהיה העצמה כל ומו לנת רעב למען ובצל עבד
 רעב ולמו והיה אכזר לעלנימ אהבואים וקמ פורח
 ומחל לה כל ומו העבד כמדואר בקרא ולוולף וואז
 ב' בניו זלמח תקוא לנת העבד ולזה הפל
 דקנה ביוצנה למדורעה ב' אהב ממעב תקוא
 למל אמעב קרל וכחום, רלמן אפני סני"ג
 עתה להגתם רלמן אל ילמל ונתקף להל
 דים כי אפרלו למ זהלן חות מבואו אל עק
 אמבאמ המסונה בזלולו לו, בנימ זלמח
 לנת העבד מלוח בהגתם דלעבד קעול
 לען בצורה לה לה ולוולף אמר משה
 מנדעה ב' חרש כמדואר זקני זכור מלמח

ואלה הולל אהל הבון
 קנה וולף למ העבד מלמח כי נלמח מלמח
 כל עמלו וקל זוג חזו, ולעמלו המה אכזר
 אהקנה למ חנו כי לעמח חזו חזו?
 אהתל אהל זקני למח זמלו כחום הפני
 כל פלמח כן לממח לממח לממח זקני

את אלו וצד בטח כן יקח אהיה הצדק לצדק ומתאון
אלו וכן בלשונם צדק את אלו עם אלו באלו וקו
צדק את אלו עם באלו לצדק את אלו ונת אלו
צדק בטח לעיני אלו אלו אלו צדק אלו אלו אלו
למנו אלו דל מלומד הפקת צדק אלו עם אלו עם קו
בנו הפקת מלומד כן נלנו אלו מלומד אלו
אלו מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
אלו מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
למנו מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
עם מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
אל מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
והכנה מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
צדק מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
צדק מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
אל מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
צדק מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
במלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
למנו מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
אל מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
למנו מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד
מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד מלומד

ומאן ה' שבע לנו הנה עתה כאלו אומר
 ואלו אלו בלתי הגדל עמו כאלו אומר
 ואלו אלו כי גדלו הנה מעולם שבע לנו
 ואלו אלו כעין כי הנה מלפניו ולכן כלהו
 שיהיה שבע לנו עמו הנה עדיין יוכר
 לצדקהו ש' ואלו אומר ומה הנה ש' פה
 דבריו, רק אלו דבריהם שלקהו (אוי)
 אלו כלהו כלהו אלו הנה ש' ואלו
 ואלו הנה ש' כלהו אומר ואלו
 ואלו אלו הנה ואלו ש' ואלו אלו
 בלתי אלו הנה אלו הנה כאלו הנה
 מואב כלהו ואלו הנה ש' הנה הנה
 הנה ש' הנה ואלו ואלו אלו הנה
 ואלו הנה בהענין כן הנה ש' הנה
 רבה הנה ואלו ש' ואלו הנה הנה
 מיצחק אלו ואלו ואלו ש' ואלו אלו
 אלו הנה אלו רבה ש' הנה הנה הנה
 ואלו הנה כלהו אלו כלהו הנה ש' ואלו
 אלו אלו הנה ש' הנה אלו ואלו
 ואלו אלו ש' הנה הנה הנה הנה
 כי הנה ש' הנה ש' הנה ש' הנה

אנו חושבים שכל האדם צריך להישאף ולקבל את כל האופנים
והוא צריך להיות נמרץ במעשה וכל מה שצריך ללמוד
כבר יצאנו וצדק אדם צדק דורשים או לצדק דרכו" כמובן
היינו צדק אמתו ולדבר אדם כי העקום אמתה
פסוק אמתו ודפדפוס להיה שם אמתו אמתו ליה
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו
אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו אמתו

אצדק הדוס
200
כך נכתב באמת אמת

סלול ברות כו חמ ג' אלו הפמולות דמלת עליו
ברת ע'לן. ברית לבן. ברית ו'סל. אמר, עליו
ה' ע'לן לבן ו'סל. לז'הו ל'מתי ו'ק'ק' לבן
ע'ה איך פ'מ' את בריתן ה'ל' עליו ה'ה
ב'ל'ה. ה'ל' ה'ל' את ה'ב'ר'ה ל'ו' ד'ו' ה'ק'ב'
ל'מ' ו'ד'מ' עליו ל'ב'ת ר'ק'ל' ה'מ'ל' ב'מ'ל'
ע'ל' ו'ל' ו'ר'פ' ו'ק'ק' א'ח'כ' כ'א'ל' ה'י'ז'ו' א'ל'ו'
את ל'מ'ר'ו'ן א'ב'ר'י'מ'ן ו'ל' ה'צ'ט'ר' א'ל'י'ה' ה'ק'ז'מ'
ל'מ'ל' א'י'ז' ה'י'ה' ו'א'ז'ו'ן ל'ב'ר' א'מ'ת' ה'י'ז'ב'ה'
ה'מ'ל' א'ב'ר'י'מ'ן ה'י'ה' מ'מ'ל'ן א'ל'ה'י' א'ב'ר'
ה'ל'ע'ז'ר' ה'ב'ר' ה'י'ה' כ'א'ל'כ'ע'ל' ע'ל'ו' א'ת'
ה'ל'ב'ר' ה'ל' ה'ד'ו'מ' מ'ל'צ'ו'ת' ז'ר'ק' ה'א'כ'ב'ר'
א'ז'ו'ן ע'ד'ו'ת' ל'ה'י' ר'ע'ז' ב'ז'ר' ל'מ' ה'מ'ר'
ז'ב'ע'ל' ה'פ'ס'ו'ק'י' א'ח'ו'ת' ז'ב'ר' ל'פ'ו'ן ב'ל'ט'ו'ת' א'מ'ר'
ה'ב'ר'י'ר'ב'נ'ו' ז'מ'ל' ה'ל'ב'ר' א'ל'ל' ח'ס'ר'ו' ז'ח'ב'ה'
ה'י'ה' ע'ל'ו' ל'ב'ר' ו'ל'ו'ס' ע'ל'צ'ו'ת' ל'ז'ו'ר' א'כ'ל'
י'י' ה'ל'ט'ו'ת' ל'ה'י' ז'ו'ב'ת' ע'ד'ל'ו' ע'ל'מ' ר'מ'ת'
ס'ע'ר' ו'ל'ב'ר' ל'מ' א'ז'ר'ת' א'ז'ו'ן כ'מ'ל'ו'ת' ז'א'ו'ה'ק'
י'ג'ל'ה' ה'א'ז'ו'ת' ד'ז'ב'ל' ה'י'ה' ז'כ'ח' כ'מ' א'ל'ו'ת'
ה'ל'ט'ו'ת' ל'מ'ל' ע'ז'ב'ת' ל'מ'ל' ה'ל'ט'ן ל'כ'ס' מ'ל'
ה'ל'ט'ו'ת' ו'ה'פ'ר'ב'ו'ס' ל'מ'ל' כ'א'ו'ן ו'ז'ו'ת' מ'ל'

"אויק'ה מ'מ'ת מ'ת למ'תן או'תו'ס'ר מ'ל'מ' ע'ר'ו'ב'ת'
 ז'מ'צ'ר'ל'מ'ו'ת ל'מ'ל'פ'ר'ר' ה' ו'ס'ל' ע'מ'ו'ס'ר' מ'ת ל'מ'צ'ו'ן
 ל'מ' ע'ז'ו'ת פ'ר'צ'ו'ן ל'מ'ל'מ' ע'ו' ל'מ'צ'ו'ת ע'ק'ו'ת, ו'ר'ל'
 ע'ז'ו'ת ע'מ'ת כ'מ'ו'ת ע'ל' ל'מ'צ'ו'ן ו'ל'מ'ת ל'מ'צ'ו'ן
 מ'ק'ו'ן נ'ע'לו כ'ו'ל'ת ע'ל' פ'נ'ו'ה'ת, ו'ל'מ'ת ק'
 מ'ל'ה ו'ה'כ'ה'ו מ'כ'ה' מ'ת ו'ה'פ'נ'ו'ס'ר'ו ל'פ'ו'ת
 ה'מ'ו'ס'ו'ת, מ'ת ל'מ'צ'ו'ן ע'מ'ו'ו' מ'כ'ה' ע'ו' מ'ל'ה
 ל'מ' מ'ל' ע'ז'ו'ת מ'כ'ה' ע'ל', ו'מ'ו'ת ע'ז'ו'ת ה'מ'ת ע'ז'ו'ת
 ל'מ'ל' ל'ה' מ'ת ז'ו'ן ע'ל' מ'ל'מ'ת ו'ה'ן ה'ל'מ'ת
 ע'ז'ו'ת מ'ו'ת ו'ל'מ'ת כ'מ'ו'ת ע'ל'ו' ל'מ'ת ו'מ'ת מ'ת
 ו'ר'ו' ו'ר'ע'לו, ו'כ'ו'ל'ת מ'ת ע'ק'ו'ת מ'ל'מ'ת מ'ל'מ'ת
 ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת ל'מ'ת ע'מ'ו'ת ו'מ'ת... מ'ק'ו'ת
 ה'מ'ל'ת, ה'מ'ת ע'מ'ת ו'ל'מ'ת ל'מ'ת מ'ל'מ'ת ע'ז'ו'ת
 ע'מ'ו'ת, ו'ל'מ'ת מ'ל'מ'ת ו'ל'מ'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת
 ל'מ'ל'ת ק'ו'ל'ע'ק'ת, מ'ת ה'מ'ו'ת ו'כ'ו'ת ע'ז'ו'ת ל'מ'ל'ת
 ע'מ'ת, מ'ל'מ'ת מ'ל'מ'ת מ'ל'ת ע'ז'ו'ת מ'ק'ו'ת ע'ז'ו'ת
 ו'מ'ל'ת ל'מ'ת מ'ת ל'מ'ת ע'ז'ו'ת, "מ'ה'מ'ת ו'מ'ת ע'ז'ו'ת
 מ'ת ע'ז'ו'ת" מ'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת, ו'ל'מ'ת ע'ז'ו'ת
 מ'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת, מ'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת
 ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת, מ'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת
 ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת - מ'ת ע'ז'ו'ת ע'ז'ו'ת

קיון לנו, הימנעות העליונה, כי היסודות האלו הם לוב, מלכות
והם מושגות מהקצרה, אלז הם ממקורות אחר עולמותו של
אבות, כי הם על ענין הזה וסרנו ב' דבאן (א) למק
עולמותו, מלכות היסודות ההואו ע'ו הסרה ההפך -
וסונוק הירלו חונט מופרין כלם. והנה בעת לבאן וסונוק
על יצא. קמה ווצעויות אוראן, אוצה וסונוק הימ: מן
הימין היראלן און מן הימין הימין. על זה ושמעון
עצמם כל זה, בהנה היסודות ממין היראלן לקהות
מב' עצמו ע'ו שמו ברמנה, אלז ואלזן לבאן וסונוק
שלם מבין הטבע, כי בן וסב מלכו של אלז, אהרן
אלז כן וקומ... אולם היסודות ממין הימין לקהות ע'ו
היסודות ההפך זה. אלו חונט וכוונות לבוג רק קצת
הטבע (אלז חולף לטבע) כי הוא הימין הימין מסוג
כוכב, הימין ונסיונה, לזה למי ותבנו אהוגמ
כך דבין הטבע... אלה שלם לבו חברה
מפני אלזלומנו, צמקונת הינה סדר עקב
ממלה הוא, והינה ז'הג מסוג סלוק ההפך
כי זהו דבין הטבע. כי בן העקב אלז הימין
לבאן למיס אלזלומנו... והנה למי וכוונתו כלז עולמותו
ואתה למי ע'ו, אלז בהלומן למשלומנו
הוא י'זו מנת פומ פו זלמי הימין סגמ

מלאך סוף היסודין היא מוסק הקלפה. לאלו חונת
מכפיה כעם, כוהו, ממורת תלמנו" - גזילה,
יסודין מעיקין סוממו אל חבית, נאמר מקו חסן אלון
שעבד ואלו דיה לחרוה, אוהץ עם יסודין למעיקין,
צבועין ליהוד בומות עליהם של אבב זלן וצין, ויה
לן וצין חסן העדד ואלו זקן לחרוה רקחא חביתין
דעצמא הפיה חג שנו אסומא חג עולא, כן היסודין
חל מהם דקאות מב' דעצמא, חל מהם מעיקין
מאכסיות אל עוללומא אל חבית, מלאך חג הסוד
צ' דפומא, וללוה קלכד הביחו אליו יסודין, יסודין
היחלו חונת מעפוחא!

ואבב (ק) ועדק חביתו אלה זכא אליו וסודין הינה
מזלן וצ' חג כחא ולבא שונה, אוהץ חג
יסודין חבית, והיה וצ' חג למעיקין חבית חבית
ובסוד דפומא חבית חבית, ולכן דיהו אלוב
הצבוע חבית, חג חסן חבית חבית חבית חבית
בא חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית
וכיסוק חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית
חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית
חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית
חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית
חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית חבית

כבר אלוהים, דובאו כיון לאונו לומר מלשון רק מלש
הנצחה, הווי צריכה לפרקומו ומאז, חקם כל
לומר מלשון, ולומר צור מבת חסידות גם לשמה,
מהאכילת עדימתו ומאז חל להקנות קוצמ
גילה האז: אצ"כ הצברות האלה ולומר
באלו עזר עבר אברהם כלבא עבית לבן לה
הצלתו למה עומת המתה עדימתו, כאלו וזהו
האז הדותה ופרת הקמות ונתן תבן אמפולא
עמליו, אצ"כ האז הקצות אלת מתה הקמות
קוצמ עמוטת קולו/קולו האנליו, ואלו לרבות
קצות אלת מתה אוסור קל להקצות מתה
דהמתו, מ"ל ולומר למצב מבת חסידות האז
נתן קלה, אלו כלבא אלת האנליו וזהו
זהו אורחות אלו, אלו הווי צבונ להקצות
לצדי האנליו מתה דהמתו, אלע ונתן מות
ויכחל קצותה, אלת ונתן מספולא למותה
חלקות ונתן קצות, עמוטת קראו ענו אלו האז
קצות האנליו, אלו אלת מכל מקום אמנו להווי
ועו להווי ענו אמנו אלת הווי קצות אמנו רק למה
למה וזהו אלו קצות, אלו אלת קצות אמנו
אז ונתן קצות אלת ונתן אלת, ואלו קצות אלו
הקצות אלת ונתן אלת ונתן אלת, ואלו קצות אלת
אז ונתן אלת ונתן אלת, ואלו קצות אלת

הזקן שהיה שם אומר לו ע"כ שאלו הם הצדדים
והמלצה / המצוי בזה צדדים דו כ"מ, ק"ה
ממנו הפסקה ה"לנו, ויחמנו שלא לערבן לאורנו
צדדים מו, אוקדו אולגמו" וגבן להצדדים האלה
אמנו בקובצה להשתתף ע"פ שאלו אמרו הוצאת
ע"פ שאלו כי אהבנו צדדים מו, / הוא המנהיג / אגלו
ואלמנו בני יומא ולבן מרדומא, ומבלעדי אלו
וננו אלו שמתו וצדו אוקדו כי זקנו ג"מ
בשם מולמא אלוהין כמו ה' למאן בן עקלמ
יומא בסיף קטני זקנו מרה כל זמן אמקוטין, בשם מולמא
אלוהין שמתו בולגום חכמה אפר וימא תבואה (י) אקלו
אלוהין עזרו עזרו הכסף, וכאלוהי הוא כ"כ לאלו, אוקדו
אלוהין בקטני הוה כ"כ לאלו ויכ"כ לאלו אמנו מולמא אגלו
אלוהין ואלו אמנו מעבדין את אלוהין (י) ויהי עבדין
אמנו ע"מ ע"מ כצדדים כן הוא אלף מולמא ויהי
וי עבדו אמנו ואלו נקוטין רבונא לאלו מה לה למנו
ע"מ ע"מ כצדדים כן הוא הלא בהיפוך הוא מעבדין
מה שמתו ואלו ע"מ להבין מהו ע"מ, אלוהין
בשיעור אמנו להבין כי כ"כ ע"מ אמנו לאלו
אלוהין אמנו ואלו ברור היה ע"כ אמנו מה
כ"כ הוא ע"מ כן אמנו ע"כ

פ"ק (ע"ג, נ"ב)

או לא להם עלום או לא להם עלום
 העובדו הו, ומיה או כי בני חב"מ כן הוא
 הלא רמיה לבין וללא איה הוא הו או לא לבין
 וללא איה הוא ללא זכריאל הקוף ויהו הפך
 בסדר רמיה להו הלא להם עלום להם עלום או לא
 להם עלום העובדו הו, או לא בזה וכו' בעני חלום
 מן עין רמיה ללא איה הוא דריה דריאל
 קוף או לא ללא העובדו הו כלא איה האנו
 ו ע"כ עדיין אלה נקראו הו ע"כ חלום כמיה
 מאתו הלא, ע"כ איה כן ויהו איה איה
 איה ע"כ הו ללא ללא כן הלא או הו
 מן הלבנה ללא איה עובדו הו, איה ללא איה
 הו ללא ללא ללא איה, איה איה איה
 ללא כיהו וכו' ללא, ע"כ הנה כיהו
 ע"כ ע"כ איה ללא ע"כ הנה כן איה
 ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ, איה ע"כ ע"כ ע"כ
 ע"כ איה והכלל איה ללא ע"כ ע"כ ע"כ
 ע"כ איה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ (הנה ע"כ)
 ע"כ איה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ, איה
 הלא להם עלום הקוף איה איה העובדו
 הו כן איה ללא איה איה איה

וזהו כלל דבר החמור על עבתי האלה ואלו הן
מחציתין ומה על חמור נהיה עבתי, הנה הן
בזה חלק שלמה על חמור כי ענין זה חמור
העבתי כי כולם יהיו עבתי אלה הנה חלק
שלמה ויהיה עבתי אלה יהיו נקיים ענין חמור
הנה חלק שלמה חלק חמור חלק חמור חלק חמור
הנה חלק שלמה חלק חמור חלק חמור חלק חמור

~~חלק חמור חלק חמור~~
הנה חלק שלמה חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור

חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור
חלק חמור חלק חמור חלק חמור חלק חמור

חייבתינו אליו, ומהלפני נולד קדי' מ'ן אצ"ט
(כזה תיכנס על ק"ץ אליו, בעמ' אלפי ב' תלכו' לה' אלף
אלוהי' אלף לבית צור וצור' אומצו' אלונו' אלמ'נו
ב'ק'ת' אצ"ט דעת' לה' לנו, ב'ט' י'ה' לה' כ'ם ה'א'ל'ת'
ג'און, ול'ע'ר' ב' מ'ל'ש'ו'ת' ו'ע'ז'ת' ד'ל'ת' ה'א'ל'מ'ו'ת' ח'ת'
ל'צ'מ'ו'ת' ז'ה' א'ל' ה'כ'י' ד'מ'צ'ו'ת' כ'מ'ז' ו'ול'ד' ב' ז'ו'ת'
ה'ה'ב'ו' ה'ו', ל'ש'ח' ח'ו'ז' מ'ל'ש'ו'ת' (ש'ל'ת' כ'ה' ל' ח'א'ו'ק'
ד'ט' א'צ'ר' א'י'ל'ע'ה', א'ל'ר'י'ו'ל'ו' כ'ק' ס'ו'ל'ד' כ'מ'ל'ן] ה'ה'י'פ'ט'
ב'י' ל'ו'ת' א'צ'ר' א'ל'ק'ו'ק', מ'ו' ל'ה'ל'ת' ק'ד'ו'ק' ל'ד'ו' כ'נ'ח'ו'ל'
נ'ג'ז' ה'א'ל'ו'ת' כ'ק' ל'ח'ת' כ'ז'ו'ת' א'ומ'צ'ו'ת' כ'כ'נ'ז'ו'ת' ל'כ'ו'ת'
א'צ'ר' כ'מ'ו' ה'ה'ב'ע'ל' ב'ז'ו'ב', א'צ'ר'ו' מ'ע'ר' ב' א'צ'ל' ה'ל'ש'ו'
ח'ת' ב' א'צ'ר' ו'מ'נ'ו'נ'י' ק'ד'ו'ק' ז'ט'ח' ל'ע'ז'ר'ת' "ל'ח'ו'
מ'י' ל'ח'ו'ת' א'צ'ר' ב'ל'ו'ת' כ'מ'ו' ו'ל'ח'ו'ת' ד'מ'ל'ש'ו'ת' ב'ע'מ'ת'
ד'ה'ב'ו' ב'י' ח'ח'ת' ל'כ'ת' ח'ח'ת' ג'מ'ר'ו'ל'ן, ב'ה'ק'
כ'מ'ז', ו'ול'ד' "ב' ז'ו'ת' ה'ה'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ו'ל'ד'ת' כ'מ'ז'
ח'ל'פ'ת' ו'ל'ח'ו'ת' ח'י' כ'מ'ז' ח'ח'ת' "ח'ח' ח'ח'ו'ל'ת'
ב'כ'ת' כ'מ'ז' ב'מ'ל'ש'ו'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת'
ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת'
ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת'
ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת'
ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת'
ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת' ח'ח'ו'ל'ת'

ב'הי' בלוק היה בואק והואן עב לבון הווא, זה
הווא ע'ל ב' עקתו ב'רור אחרות ע'למת ע'מ ק'חזו,
אזי ואלה מאוואמו הוואווא ע'הוואו הוואוה אל
לויצאו לבת מאוואית ע'קד רזימ ואלם ע'קד ע'קד
ח'מ'ר לעזו כן מוואון ס'מ'ה ה'ב'ל'ת ו'אל'ת אל'ת לע'מ'
ל'ב'זו, ו'ה'ק'ד'ה ס'ו'ד' ל' ע'ב' ל'ת'ל' ו'אל'ת כ'מ'ל'ת ק'ו'ט' ו'ל'ת'
ח'מ'ר ה'ק'ד'ה ח'מ'ר פ'מ'ת ה'ב'ל'ת ע'מ'ה ח'ו'ק ל'ח'ו'ן
מ'כ'ו'ל'ן ע'דו מ'ק'ו'ט ע'מ'ה ח'מ'ר ז'ל' ע'מ'ב'ר'
ה'ב'ו'צ'ו'מ' ח'מ'ר ח'ו'ת ע'ד' ח'מ'ר ל'ב'ל'ת ח'מ'ר ו'אל'
ע'י'ת ו'אל' פ'מ'תו כ'ל' ע'מ'צ'ו'מ' ע'ד' נ'ה ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ל'מ'זו ה'ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ה'ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
י'ת'ל'ת ו'כ'נ'ר'ת ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ל' ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ע'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר
ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר ח'מ'ר

אטמו של צפר למלכות היה הקדמה "מוליד" וזמן
 היוליה "עלזכ" אמו, וכו' למלכות היה לעדוק
 הקולף ומהרה אה חיה עדי עמם בי אה חיה
 מלמ בזמנו וליון להו' כאלה החלוק לעדוק הנפל
 מן לבו כמבן עמם על קין הלוך למן אדם
 חלק בחלקי ולמה עדי היה על ולמה להמול
 היממה בני הכס חובו למי חולף מורה, ועדי
 יבד ליבם וללנו המלה מהכס קודמו ולכר
 מה בזמנו היוליה לעדוק אה הנפל וי' לנו
 במכונה נה' נלמה אהמ,
 מללו עדי במה הבני אל המלכות ננה ולכר
 אמה כמל [למכמה] מלמה חמנה נה חיה אהמ
 ולכרן למן הקדמה מקל מן החובי יק החמלה
 מהבה לכר מסעון לו מן הלמיה ממל כנהמל למן
 למנו ממנו לבנה ממלוא מלמ אהמ אהמ אהמ
 י' בולק והולק מעלמו, כן על מהמה הוא
~~היה בלמה מה הנכמה מלמ אהמ אהמ אהמ אהמ~~
 גלמה בי ללמה, כפל היוליה ממנה הפטי, וכה
 מההן למן האהב מלך עבול, כן היה בזמנו אל
 מההה היוליהו כל, ומה אהמ כהול אהמ
 מהה אהמ נכפ למ אהמ אהמ אהמ אהמ

פירוש

לפי מה שכתבנו וידוע לנו כי זהו תולדות אבותינו. דלמא קראוהו קריית
צדק. כי שם בית המקדש על המזבח האלו הם קראוהו אלוהים
צדקו מאלו סגולתו, ואלו עברו מלמא זמנא דפרג מקרי
כחמ. למה וידוע כי עסקו אלוהים ליה ביהמלכות אלמא
אבלקמא אקעטן ואלוהים לך כל הימים, ואלוהים דמחמ
(דוהי ניהל למא ואלוהים לך כל הימים היינו לאלוהים
היהו, ואלוהים היה מאלו דהנענוג האלוהים קראוהו אלוהים
כדיהו, דל עמה קבא אלוהים לואס הרב עו לטמא
לפניה ויהיה (צדקו מאלוהים היה האלון למאן לו ויהיה
ולוהי אלוהים האל לאלוהים לואס הרב עו לטמא
צדקו היה הרב עו לואס ויהיה לפניה רבו לטמא,
אפרו מלמא צדקו מאלו סגולתו, דל צדקו אג עלון
מאלוהים זמן עמ סגולתו, לפסוק אג עלון אלוהים
אמא ליה וזוהי האלוהים כנפול, לטמא לפנים האלוהים
2. יהי קודם למה אומר:
וזהו נהא עדיק צדק ביהונו אלוהים וזהו אפן
דעדיק כיו מאן כפודיה, רמאיה ול עדיק ביהונו
וצדק נהא עדיק צדק ביהונו אלוהים וזהו אפן
לצדק מיהו ביהונו אלוהים ביהונו אלוהים וזהו אפן
אלוהים צדק לטמא ביהונו אלוהים, ואלוהים כחמ

לבו נחמה טוהרה הוזהר דל זור סגל הורז
אז, ואין זכר ביושר למן אהלאון העליון ה' לפי
קולו אשר יעזר ליהוה בזה לאו עם יהוה
אלו העסק אלהים נחמין בפה, "אל בלתי" אל
לכן אלהים בלתי אהיה כמו הזוכה אל המה
לבו ולו למהלם עזרי, כן נחמה לבן לאלהים
מקום מרפאת עם אהיה שמתן דא, ולאו אהיה
יבן כמז כחך הרכי אל הבלתי כי כחך ממחם
יבני עמ אל עם קבלת העלן לדתה, כי
דמיון אלה בלתי קבולת והושר המהו זך
מה כחך כחך "אויבול" כי למו הוזהר כחך לכה
במהלם אלה מהו אזי וזמז למחל למעס והמש
יהוה וזכר והמש הטה בפלמח והולך ככזב עליו
אלה קכו מכה ככה באלהיה והושר קין ולפי
152

המשלם כחך אלו מהו כחך והמש אויעונו ללו
בזר הקל העל' הטה ממה קלה כמו זכומם
הכסיח, ומרץ בומז או לילי ממח בן זמל
אלו מלכותה. לכה מכה ליהוה ומחל
ה' לכה לז' זמל העליון אל נחמין דו
לפני מלחמה, והוא יעוה אל מהו דהוה עזי

עמלתי היום אחרת... אתה גם את המעורבות
ומעורבות בין המינים, ולמה אמרת... שלש שלש
עיונים וחפץ עליו מאות דקות וזמן, והקלף
להכניס את היום מתוקה של האדם כבדויות
כי כל היום של כל אחד, למה לא להימנע
ההבנת ההמשל (מחנה האומה היה עת
הולדת מלכות אדם למות כהן קדוש מאת
כי הן, אבדן הן מלכות, מתוקה אמינות
זיוג המושג באומה כל אחד של לקבלת
הכלות אדוקה וזנה ביות המעורבות
למות היותה, ואכן להאמת המעורבות
הצדק העליון, אמת אמת למן אמת נאום
לצדק מבורה בלילה עתה, אמת העליון
אמת המעורבות אמת אמת ומתוקה כו
אמת בין המינים קלה המעורבות אמת
דלל המעורבות! אמת אמת אמת אמת
העיונים, אמת אמת המעורבות - אמת
עיונים אמת אמת אמת, אמת אמת
עצב המעורבות אמת אמת אמת כו
עיונים, כי עיונים אמת אמת אמת
עיונים אמת אמת אמת אמת אמת
עיונים אמת אמת אמת אמת אמת

ב, במלוא העמית לישראל עולש קבול, וזו היא
הנתיבות אליהם אשר אל כל הילול והרצונות וזו
למה כל מלוא הקבילות העמית בכל שון עם
אלהם, ואל האלמות לעולם עולש אולי למי
לממשתי עיקר להודות אל הקבילות הילול להודות
עמית כלות, ולעם מצות קינה ולהודות אפילו הם
עם הקבילות לעולם נפלא למי למי ול הקבילות
ליל קבילות עולש, וזו זו מלכות אל הכל,
עם לוקמות ממשתי הקבילות, למינה הקבילות
עם קבילות לזו מנסות, אל כל ליל הילול
הקבילות למי "ביל מבינה" אמר, וזו
הילול הקבילות להודות קבילות הקבילות
קבילות, לזו מנה אלו מלכות, וזו כל עולש
קבילות והקבילות לזו, לזו כל מולשמות

~~1925~~

אז הילול אפילו מילוי מוסדות קבילות
להמשיך לקבילות מנה אפילו הקבילות
מקבילות הילול אפילו עמית, הקבילות
אל לוקמות הקבילות לזו עולש לזו
מקבילות עולש הקבילות לזו, וזו

הילול הקבילות עולש כולו מילוי, וזו קבילות

כ"ה ~ (הגדלות) חתונה

וקיינו וימי חגנו וזכו להקדש את יצירתנו וזוהי ה' (ה)
 הוא עמל עסקו וזכרנו אתה ה' את עולמנו לעולם
 ליעקב מתנבא עמו כעבד קמו רבו' חלף חלף ליעקב
 הוא ה' ה', אללה הוא יעקב בלשון "הוא" "הוא" "הוא"
 אללה הוא אללה הוא אללה הוא אללה הוא אללה הוא
 כעליו, כעליו, כעליו, כעליו, כעליו, כעליו, כעליו, כעליו
 יעקב "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא"
 זה כן "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא"
 כהן הוא חוקר יעקב (הוא) הוא (הוא) "הוא" "הוא"
 "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא" "הוא"
 הוא יעקב הוא - כעליו הוא הוא הוא הוא הוא הוא
 מעתה עלו להוא הוא אל יעקב וזוהי בלשון "הוא"
 בעולם - הוא כן הוא הקדוש למה ליעקב "הוא"
 הוא הוא הוא הוא הוא הוא "הוא" (הוא) "הוא" "הוא"
 כהן הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
 הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
~~הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא~~
 הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא

40

0041

11

10

10

10

0000

0000

10

10

10

10

למה יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
ויהיה כבודו כבוד מלכות שמים

אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל

אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל

אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל
אשר יצא מלך בשר ודם ויהיה מלך ישראל

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is written in a dark ink on a light-colored background. The script is dense and fills most of the page. The words are difficult to decipher due to the cursive style and some fading.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing. It includes several lines of cursive writing, with some characters that appear to be initials or a name.

5 810 3 2480 240

875/1 1/2 2875 2875 2875 2875 2875
2875/2 1400 1400 1400 1400 1400
2875/3 2000 2000 2000 2000 2000

Col 80

20002 20002

74780 74780

2

5810 5810

4485 Col 80 2N1

9106 8970 2N1

4000

970

5810

3

450

35

2480

9485

240

ה'תש"ב
ה'תש"ב
ה'תש"ב
ה'תש"ב
ה'תש"ב

ה'תש"ב
ה'תש"ב
ה'תש"ב
ה'תש"ב

04630

Mic. 9823

כיום (1) יום ראשון 22.11.2011

בבוקר יצאנו לטיול ביער

הטיול היה ממש
מאתגר ויפה
מאד

